

Ediční
plán
2026
červenec
—
prosinec

argo

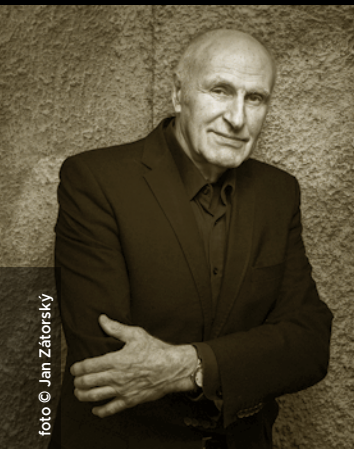

foto © Jan Zátorský

6

Martin Hilský Vykloubený čas

**Populárně-naučná
a odborná literatura — 60**

- Regionální literatura — 62
- Osobnosti — 63
- Publicistika a esejistika — 64
- Edice ZIP — 66
- Edice Crossover — 70
- Edice Aliter — 73

Beletrie — 4

- Nejočekávanější tituly — 6
- Edice AAA Angloameričtí autoři — 14
- Světová beletrie mimo edice — 16
- Ilustrovaná beletrie — 21
- Česká beletrie — 24
- Česká poezie — 30
- Literatura nejen pro ženy — 31
- Thrillery a detektivky — 35
- Sci-fi a fantasy — 38
- Komiks — 46
- Literatura pro děti a mládež — 54

foto © Kajsa Charlotta Goransson

34

Jenny Colganová Tajemství vánoční knihovny

54

Marie Doležalová Jáchym ze zámku a víla Vilomína

Historická literatura — 74

- Historie mimo edice — 76
- Edice Itineraria — 81
- Edice Pamět středověku — 82
- Edice Historické myšlení — 83
- Edice Každodenní život — 84

- Abecední seznam autorů a překladatelů — 86
- Kontakty — 88

Richard Dawkins Sobecký gen

67

nakladatelství argo

Beletrie

6-59

Martin Hilský

Martin Hilský (* 1943) je přední český anglista a překladatel, emeritní profesor anglické literatury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a Jihočeské univerzity. Za své vynikající překladatelské, esejistické, literárněhistorické a pedagogické dílo obdržel celou řadu ocenění – mj. Cenu Toma Stopparda, Cenu Josefa Jungmanna, Státní cenu za překladatelské dílo, medaili Za zásluhy o stát, cenu Magnesia Litera za knihu roku, cenu Česká hlava či Řád britského impéria. Českému publiku je dobře znám díky svému neúnavnému shakespearovskému úsilí: během čtvrtstoletí dokázal přeložit kompletní dílo Williama Shakespeara (což je výkon zcela mimořádný i ve světovém měřítku); o alžbětinském dramatikovi a jeho době napsal dvě obsáhlé a oceňované monografie *Shakespeare a jeviště svět* (2010) a *Shakespeareova Anglie. Portrét doby* (2020) a výrazným způsobem se rovněž podílel na mnoha shakespearovských projektech a divadelních inscenacích. Vedle Shakespeara se ovšem celoživotně věnuje mnoha dalším autorům a tématům, od angloamerické poezie a dramatu přes prózu až k literární kritice, jak výmluvně dokládají jeho nesčetné studie, předmluvy, doslovy a články či knihy *Angloamerická „nová“ kritika* (1976), *Současný britský román* (1992), *Modernisté* (1995, 2017) či *Rozbité zrcadlo* (2009).

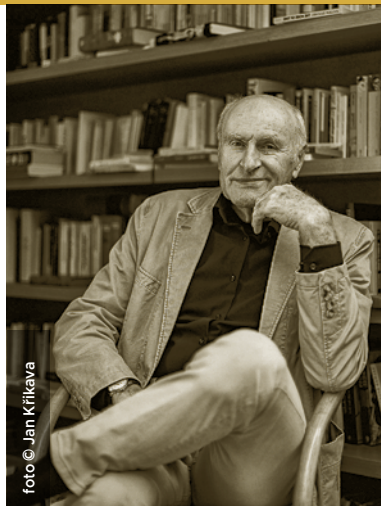

foto © Jan Kříkava

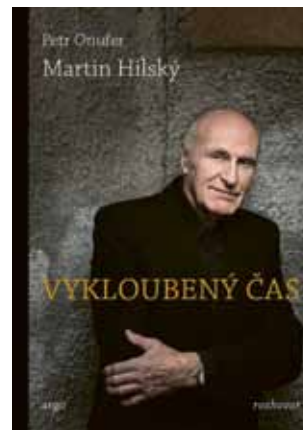
Petr Onufer

Petr Onufer (* 1976) je anglista, překladatel a nakladatelský redaktor. Vyučoval na FF UK v Praze a FF JČU v Českých Budějovicích. Texty o literatuře publikuje v Revolver Revue, Souvislostech a dalších časopisech. Soustavně působí jako překladatel – z angličtiny převedl například díla Josepha Conrada, T. S. Eliota, Williama Faulknera, Jacka Kerouaca, Dona DeLilla, Michaela Chabona, Richarda Wilbura, Wolfganga Isera či Terryho Eagletona. Je autorem monografie *Obtížná balanc. Ke kánonu anglofonních literatur v českém kontextu* (2018) a editorem prvního českého výboru z americké literární kritiky *Před potopou. Kapitoly z americké literární kritiky 1930–1970* (2010) či antologie esejí o anglofonní próze *Přes Atlantik a zase zpět* (2024).

foto © Jan Kříkava

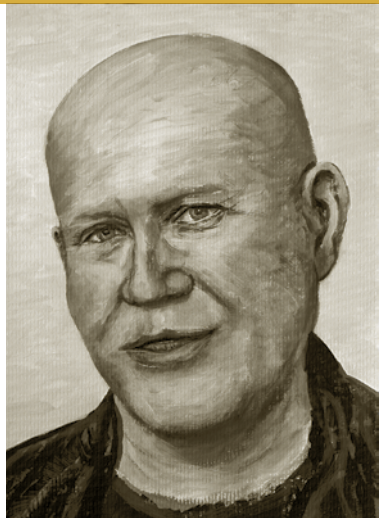
Vykloubený čas

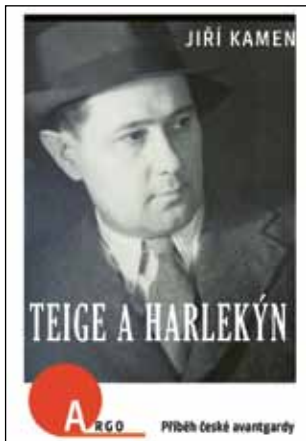
Martin Hilský patří k nemnoha českým humanitním vědcům, které není třeba představovat širší veřejnosti – přičemž se zároveň těší nesmírně úctě veřejnosti odborné. Coby legenda tuzemské anglistiky vychoval bez nadsázky generace českých anglistů: setkání s profesorem Hilským a s jeho texty i překlady pro většinu z nich znamenalo zásadní profesní (a často i osobní) nasměrování. K takovým vděčným studentům patří i překladatel a nakladatelský redaktor Petr Onufer; ten v letech 2022–2026 vedl s Martinem Hilským sérii rozhovorů, jež nyní vycházejí v knižní podobě pod hamletovským názvem *Vykloubený čas*. Hovoří se tu samozřejmě o tématech, jež lze v bilančním interview očekávat: o rodině, o studiu v Praze i na Oxfordu, o profesní dráze pedagogické i překladatelské, o umění prozaického, básnického i divadelního překladu, o angloamerickém modernismu, o Shakespeareovi atd. Dojde však i na leckterá kontroverznější, nepohodlnější témata, jako je osobní zodpovědnost člověka tváří v tvář nelidskému režimu, vztah jedince k instituci a establishmentu, greeneovská „ctnost nelojálnosti“, paradoxní podstata umění či duchovní směřování lidského bytí. Ať se však rozhovor stočí k čemukoli, Martin Hilský ve svých odpovědích ukazuje totéž, na co jsme od něj zvyklí z jeho veřejných přednášek či publikací: nadhled, vtip, lehkost podání, mimořádnou erudici spojenou se vzácnou sebereflexí, pronikavé vidění světa a obrovské osobní nasazení.

Jiří Kamen

Jiří Kamen (* 1951, Kolín) je spisovatel, publicista a rozhlasový autor. Vystudoval FF UP v Olomouci, obor uměnověda. Od roku 1975 pracuje v Českém rozhlasu na různých pozicích, v letech 1990–1992 byl šéfredaktorem stanice Vltava. Je autorem literárních pořadů a rozhlasových her a dokumentů. Za redigování týdeníku Víkendová příloha stanice Vltava získal cenu Novinářská křepelka. Napsal řadu knih jak beletristických, tak faktografických nebo na pomezí žánrů. S Pavlou Horákovou napsali výpravnou knihu korespondence a deníků z první světové války *Přišel befel od císaře pána*, navazující na cyklus *Polní pošta*, který ČRo vysílal v roce stého výročí vypuknutí první světové války, k níž posléze přibyl druhý díl pod názvem *Zum Befehl, pane lajtnant...* Za knihu povídek *Elvis ze Záluží* byl nominován na cenu Magnesia Litera. V Argu mu vyšel ještě rozsáhlý román *Splín arcibiskupa Kohna*.

Teige a harlekýn

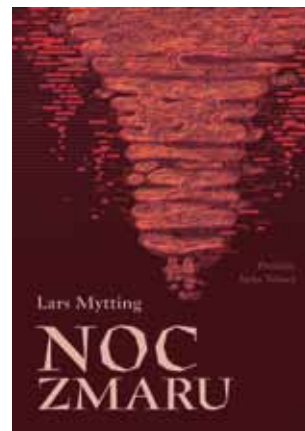
Karlu Teigemu (a dvacátému století) bylo dvacet let, když spolu se svými stejně mladými přáteli formuloval program Uměleckého spolku Devětsil. Všichni měli pocit, že se čas, který se předtím zadrhl v zákopech „velké války“, znovu rozběhl: zrodil se poetismus, později surrealismus, v rychlém sledu vznikaly básnické sbírky, obrazy, divadlo, architektura... Životopisná koláž o významném českém kritikovi a teoretikovi umění, výtvarníkovi a překladateli nevypráví jen jeho osobní příběh, vypráví historii celé české meziválečné avantgardy. Životní cestu Karla Teigeho zkřížily osobnosti jako Biebl, Halas, Nezval, Seifert, Voskovec, Werich, Funke, Breton, Krejcar, Majakovskij, Kosochka, Štyrský, Toyen, Jakobson, Vančura a mnozí a mnozí další. A také ženy, které ho milovaly, podporovaly a inspirovaly. Jako většina jeho přátel se hlásil k levici. Nebýt jeho předčasné smrti, nejspíš by sdílel osud svého přítele Závěše Kalandry a skončil by na popravišti. Jiří Kamen jako vždy vystavěl svou knihu na zevrubném studiu všech dostupných pramenů a literatury, takže i ty nejneuvěřitelnější zvraty děje a detaily jsou podloženy fakty.

Již vyšlo:

Přišel befel od císaře pána, Zum Befehl, pane lajtnant, Elvis ze Záluží, Splín arcibiskupa Kohna

Noc zmaru

Přeložila Jarka Vrbová

Zapadá osada Butangen třicátých a čtyřicátých let minulého století. Ústřední postava trilogie, pastor Kai Schweigaard, se nadále trápí proctvím vetkaným do gobelínu sester Hekne, které má zobrazovat jeho smrt. Nepřestává si vyčítat, že v mládí prodal do Drážďan středověký sloupový kostel včetně dvou zvonů. Nyní se snaží zachránit alespoň ten, který dlouho spočíval na dně jezera, a klade si otázku, jak je možné, že v současnosti nejsme schopni rozpoznat, co bude později souzeno jako barbarství.

Butangen je stále méně izolovaný a postupně objevuje svět. Silnice a železnice v tom pomáhají, ale ne všechno přicházející ze světa je dobré. Blíží se druhá světová válka a s ní okupace Norska nacistickým Německem. Válka podrobí místní obyvatele zkoušce – někteří se zapojí do odboje, jiní kolaborují. A když do války vstoupí Velká Británie, zúčastní se jí jako letci RAF i synové Jehanova bratra Victora.

Již vyšlo:

Šestnáct stromů na Sommě, Zvon v jezeře, Lovci sobů

Lars Mytting

Norský spisovatel Lars Mytting (* 1968) je českým čtenářům dobře znám. V roce 2015 měli možnost se seznámit s jeho nesmírně populární nebeletristickou knihou o zpracování a přípravě dřeva na topení *Dřevo* (Hel ved, 2011). Roku 2021 vyšel v češtině román *Šestnáct stromů na Sommě* (Svøm med dem som drukner, 2014) o pátrání po dávných rodinných tajemstvích.

První díl románové trilogie *Zvon v jezeře*, 2024 (Søsterklokkene, 2018) měl v Norsku mimořádný úspěch. Příběh se odehrává v 19. století, je zasazen do odlehleho koutu v údolí Gudbrandsdalu a autor jím získal definitivní oblibu u kritiků i čtenářů. O rok později vyšel druhý díl pod názvem *Lovci sobů* (Hekneveven, 2020) a vypravěčsky mistrnou trilogii uzavírá poslední díl *Noc zmaru* (Skråpånatta, 2023).

Illarion Pavljuk

Illarion Pavljuk (* 1980) vystudoval žurnalistiku, pracoval v Kyjevě jako novinář a stal se zahraničním reportérem se zaměřením na arabsko-izraelský konflikt. Později se věnoval produkci a tvorbě uměleckých a dokumentárních pořadů. Vydal tři romány: detektivku ve stylu noir *Bilyj popil* (2018), inspirovanou Gogolovou novelou *Vij, sci-fi *Tanec nedoumka* (2019) a psychologický thriller *Ja baču, vas cikavyt' pit'ma* (2020, *Koukám, že vás vábí temnota*), který se stal zatím jeho nejúspěšnějším dílem nejen v jeho rodné zemi. Zajímavostí je, že všechna tři díla autor napsal původně v ruštině a vydané knihy jsou překladem do ukrajinštiny. Illarion Pavljuk se aktivně účastní bojů proti ruské agresi již od roku 2015, nejprve v dobrovolnickém praporu, s počátkem celoplošné války vstoupil do ukrajinské armády a od roku 2023 je vedoucím informační a tiskové služby Ministerstva obrany Ukrajiny.*

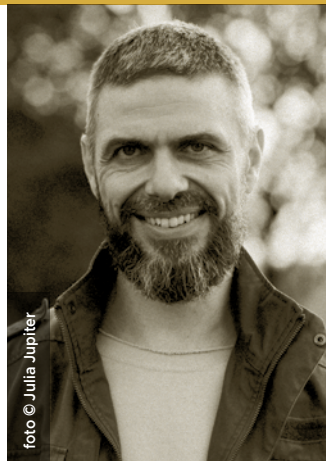

foto © Julia Jupiter

Kniha vychází s podporou
překladačného programu
Translate Ukraine.

Vidím, že vás zajímá temnota

Přeložila Jiřina Dvořáková

Policejní psycholog Andrij Hajster se vydává do zapadlého, sněhem zasypaného městečka. Andrijovým hlavním cílem je pátrání po zmizelé holčičce, ovšem postupně se ukazuje, že v obci řádí maniak zvaný Netvor. Usídlil se v opuštěném cukrováru a pravidelně si vybírá oběti z řad místních mladých žen. Obyvatelům městečka jsou však jeho zruďné činy lhostejné, do pátrání po holčičce se nechce zapojit téměř nikdo. Zločiny neřeší ani místní zkorumpovaný policista, ani starosta, jejichž téměř karikaturní charaktery přispívají k hodnověrnému zobrazení poměrů ukrajinského postsovětského venkova. Předměty jako záhadná policejní složka, která dokáže měnit svůj obsah a zobrazovat budoucí případy, nebo tajemné postavy v čele se záhadným Mužem v červeném pak přenášejí čtenáře do snové atmosféry fantaskního příběhu. Prvky hororu, satiry, psychologického dramatu, válečného románu, fantasy – to vše se mísí v tomto obdivuhodně vyváženém a napínavém díle, které svým vyzněním řeší problémy osobní odpovědnosti, vyrovnávání se s traumaty a především lhostejnosti a pomoci bližnímu.

Pro Polinu

Přeložila Michaela Škultéty

Román *Pro Polinu* září na německém literárním nebi jako diamant. Čtenáři jej milují – celý rok se držel na nejvyšších příčkách prestižního žebříčku bestsellerů magazínu Der Spiegel. Překladová práva se prodala do 28 zemí.

Hannes vyrůstá ve zchátralé vile uprostřed slatin s mámou, svérázným náhradním otcem a Polinou, dcerou matčiny nejlepší kamarádky. Je tichý a zakřiknutý, ale výjimečně hudebně nadaný – a tajně Polinu miluje. Když nečekaná tragédie převrátí jeho život naruby, odchází do Hamburku a přestává komponovat. Po letech prázdnoty se rozhodne Polinu znovu najít – pomocí melodie, kterou pro ni kdysi složil...

Román napsaný jazykem, který plyne jako nádherná, vroucná hudba, vypráví především o lásce – ať už mateřské nebo té, kterou muž chová k ženě – a také o vášni k hudbě.

Takis Würger

Takis Würger (*1985) je německý spisovatel a novinář. Vystudoval žurnalistiku v Hamburku a rok strávil studiem společenských a politických věd na univerzitě v Cambridgi. Pracoval pro renomovaný magazín Der Spiegel, jako reportér pobýval např. v Afghánistánu, Libyi, na Ukrajině a v Iráku a za svou práci získal několik prestižních ocenění. Od roku 2020 se na plný úvazek věnuje psaní knih. Už jeho prvotina *Der Club* (2017, čes. Klub, Host 2019) se stala bestsellerem stejně jako další romány: *Stella* (2019, čes. Stella, Host 2020), *Noah – Von einem, der überlebte* (2021, čes. Noah – O jednom přeživším, Host 2022) a *Unschuld* (2022). Žije v Lipsku.

Miranda July

Miranda July (*1974) je americká režisérka, scenáristka, herečka a spisovatelka. Její rozmanité, multižánrové dílo se v zaoceánských intelektuálních kruzích těší až kultovní pověsti; její prozaická tvorba ji v posledních letech proslavila i u širší veřejnosti.

Na čtyřech

Přeložila Michala Marková

Málokteré knize se povede ocitnout se na čele žebříčku bestsellerů New York Times a dalších zaoceánských listů, a zároveň vzbudit nefalšované nadšení literárních recenzentů a posbírat nominace na všemožné literární ceny, včetně prestižní National Book Award for Fiction. Románu *Na čtyřech* všestranné umělkyně Mirandy July se tento husarský kousek povedl. O co v knize, jež tolik zaujala odborné publikum i širokou čtenářskou veřejnost, vlastně jde? Vypravěčka románu, středně známá umělkyně prožívající akutní krizi středního věku, se rozhodne podniknout cestu autem z Los Angeles do New Yorku. Rozloučí se s mužem a dítětem, ale půl hodiny po startu z náhlého popudu odbočí z dálnice, ubytuje se v tuctovém motelu a její cesta nabere naprosto jiný a naprosto nečekaný směr.

Román vypráví příběh o ženském hledání nového druhu svobody, a činí tak sarkasticky, s dokonalým komediálním načasováním, s nezkrtnou potřebou zkoumat ty největší intimnosti a s přímo hmatatelným potěšením z posouvání hranic. Takhle knížka – částečně groteskní taškařice, částečně něžný text o proměnách sexuálního, milostného a rodinného života pětáctičetileté umělkyně – překonává veškerá očekávání a zároveň obnažuje naše utkvělé představy o životě ženy. Miranda July se ve svém románu chopila důvěrně známého materiálu a uhnětla z něj text, který je strhující a skrz na skrz živoucí.

Baron Wenckheim se vrací domů

Přeložila Simona Kolmanová

Román *Baron Wenckheim se vrací domů* je zasazený do současnosti, vypráví příběh postavy připomínající knížete Myšína – barona Bély Wenckheima, který se na sklonku života rozhodne vrátit do provinčního maďarského městečka, v němž se narodil. Poté, co uprchl z Buenos Aires před dluhy z hazardu, které ho kdysi vyhnaly do exilu, touží po shledání se svou středoškolskou láskou Marikou. Zatímco místní elity i obyvatelé projektují do jeho návratu své naděje na změnu, situace se postupně vymyká kontrole. Kolektivní očekávání se mění v hysterii a izolovaný profesor rozpoutá vlastní válku s okolím. Realita se začíná rozpadat do groteskního chaosu... Temně ironický román o světě, který čeká na vykoupení, jež nikdy nepříjde.

V pozdním románu dosahuje László Krasznahorkai, čerstvý držitel Nobelovy ceny za literaturu, jedné z nejvyzrálejších podob své tvorby a vrací se k motivům, které definovaly jeho světový ohlas.

Připravujeme: Herscht 07769

László Krasznahorkai

László Krasznahorkai (* 1954) patří k nejvýznamnějším maďarským prozaikům. V roce 2025 obdržel Nobelovu cenu za literaturu. Proslavil se už svým debutovým románem *Satan-ské tango* (1985); celkově je autorem devíti románů a několika kratších knih a také sbírek esejů a povídek. Obdržel mnoho ocenění včetně nejprestižnější maďarské literární ceny Kossuth, Mezinárodní Bookerovy ceny za rok 2015 či ceny Prix Formentor. Spolu s režisérem Bélou Tarrem spolupracoval na filmových adaptacích svých románů *Satan-ské tango* a *Werckmeisterovy harmonie* a také na filmu *Turínský kůň*. Jeho dílo vychází ve více než čtyřiceti jazycích.

Ben Lerner

Ben Lerner (* 1979) patří k nejuznávanějším americkým autorům současnosti. Narodil se v kansaské Topece, kde také vychodil střední školu; po studiích na prestižní Brown University se začal naplno věnovat psaní. Je autorem čtyř básnických sbírek, jednoho souboru esejů a čtyř románů. Navzdory skutečnosti, že se kromě dramatu věnuje snad každému literárnímu žánru, se jeho dílo vyznačuje jedinečným, koherentním viděním světa a výrazným individuálním hlasem – a dostává se mu také nemalého čtenářského i kritického ocenění. Žije v New Yorku, kde také vyučuje tvůrčí psaní na Brooklyn College.

foto © John D. and Catherine T. MacArthur Foundation

Přepis

Přeložil Petr Fantys

Lernerův krátký, formálně precizní román *Přepis* je pronikavou meditací o technologiích, které naši vzájemnou blízkost prohlubují i narušují, o nástrojích, jež paměť uchovávají i mažou.

Bezejmenný vypravěč knihy přijíždí do rhodeislandského města Providence, aby tu pořídil rozhovor se svým devadesátiletým mentorem Thomasem. Ten je legendou uměleckého světa, osobností, která jako by přicházela „z budoucnosti i z minulosti zároveň“ a která dokáže „okouzlit kohokoli“, kdykoli promluví. Jenže vypravěč hned po příjezdu upustí svůj telefon do hotelového umyvadla a ocitá se bez nahrávacího zařízení – a z nejasných důvodů tuto skutečnost nedokáže přiznat. Následné setkání je vsutku pozoruhodné: Thomas osciluje mezi mimořádnou jasnozřivostí a duševním rozrušením, chvílemi si vypravěče – o němž se domnívá, že rozhovor nahrává – plete se svým synem Maxem, a postupně narušuje i vypravěčovo vnímání hranice mezi skutečností a fikcí. Ten se pak musí vyrovnat s nevyzpytatelným „posmrtným životem“ rozhovoru, který rekonstruoval z paměti.

V Lernerově stylisticky vytříbené próze rezonují ozvěny děl Franze Kafky, a přitom je zcela současná; působivě spojuje pronikavou intelektuální reflexi s lyrickou mnohoznačností a je zároveň oslavou i dokladem toho, co dokáže literatura.

Již vyšlo:

Topecká škola, 22:04

Nahý oběd

Přeložil Josef Rauvolf

Román *Nahý oběd* (1959) patří k nejradiálnějším a zároveň nejlivnějším dílům moderní literatury – a vedle Kerouacova románu *Na cestě* a Ginsbergovy básnické sbírky *Kvilení* i k základním textům tzv. beat generation. William S. Burroughs v něm s provokativní otevřeností, černým humorem i mrazivou groteskností skládá fragmentární, halucinační vizi světa prostoupeného závislostí, kontrolou a absurditou moci. Děj, pokud o něm lze vůbec mluvit, se odehrává v bizarních kulisách Interzóny – jakéhosi tekutého, neustále se proměňujícího prostoru, kde se stírají hranice mezi realitou, snem a noční můrou.

Text vznikl metodou střihu a koláže a dodnes působí jako odvážný literární experiment, který vzdoruje tradičním formám vyprávění i čtenářským očekáváním. *Nahý oběd* je zároveň syrovou, místy až bolestně upřímnou výpovědí o drogové zkušenosti, ale i prorockou analýzou mechanismů manipulace, závislosti a kontroly, které formují moderní svět.

Reedice tohoto románu v překladu Josefa Rauvolfa, oceňovaného znalce beat generation a osobního Burroughsova přítele.

Již vyšlo:

Hebká mašinka, Nova Express, Lístek, který explodoval

William S. Burroughs

William S. Burroughs (1914–1997) patří vedle Jacka Kerouaca a Allena Ginsberga k největším postavám tzv. „Beat Generation“; jeho prozaické dílo dodnes vyvolává bouřlivé reakce a kontroverze – a zároveň je obecně považováno za jeden z milníků moderní americké literatury.

Marcel Sel

Marcel Sel (* 1960) je jeden z pseudonymů (používá i jména Marcel Zout nebo Marcel Quaybir) frankofonního belgického spisovatele, blogera, publicisty a scenáristy. Ve svých článkách a příspěvcích na různých platformách se věnuje belgické politické scéně, antisemitismu a vlámskému nacionalismu. Napsal několik scénářů pro satirickou televizní sérii *Belgiek*. V roce 2010 vydal svou první knihu *Walen Buiten*, románový esej o konfliktním soužití komunit v Belgii. V březnu 2017 mu vyšel první román *Roza* (Rosa), za nějž získal řadu ocenění a byl nominován na prestižní belgickou literární cenu Prix Rossel. V roce 2019 na něj navázal knihou *Elise*, v němž se za hlavní hrdinkou vydává tentokrát do Německa, ale opět se zabývá osudy jednotlivců ztracených v totalitních režimech.

Roza

Přeložila Nicole Rážová

„Napiš román!“ přikáže Albert Palombieri svému synovi Mauricovi, kterého ovšem nikdy neoslovuje jménem, říká mu prostě Synu. Albert tímto příkazem podmíní finanční podporu, kterou je ochotný synovi poskytovat – Maurice je v jeho očích typický mladý bruselský flákač a jeho hledání sebe sama trvá už příliš dlouho. Jejich soužití prostě není ideální... a Maurice se rozhodne citově odtažitému otci pomstít. Začne psát román o své babičce, Albertově matce Roze, o které se v rodině spíš mlčí. Říká se jen to, že jednoho dne prostě... zmizela. Jenomže Maurice má desky s dokumenty, kresby a obrazy – dědictví po dědečkovi, s nímž ho pojil láskyplný vztah. A posílá otci svou denní vynucenou porci slov... Oba se tak postupně noří do příběhu obdivuhodné mladé ženy, italské Židovky, talentované malířky, jejíž život dokonale odráží karamboly Itálie a jejích obyvatel: z přesvědčené fašistky se stane odbojářka, která zemře, protože je Židovka – a přitom se ona sama příliš nezmění, mění se především okolní svět. Na pozadí strhující, křehké i kruté rodinné ságy se odvíjí peripetie italské novodobé historie.

Tajný čtenářský spolek

Přeložil Jiří Hanuš

Konec 19. století v Londýně byl přelomovým obdobím pro ženy a jejich práva. Do této doby bylo až strašidelně snadné označit ženu za vyšinutou hysterku a zavřít ji do ústavu pro duševně choré, odkud už se nemusela nikdy dostat. Tento osud hrozí Eleanor, kterou tyranizuje despotický manžel, a dokonce i mladičké, nervově labilní Lavinii, o níž má zase přehnanou starost její vlastní otec. A nejlépe se nevede ani mladé Američance Rose, která se těžko prosazuje ve vyšší anglické společnosti a jejíž snoubenec je v tuhém područí svého šosáckého bratra. Naštěstí je tady též lady Duxburyová, která všechny tři ženy, jimž je zakazováno číst romány, spojí ve svém Tajném čtenářském spolku...

Historický román o ženské soudržnosti a moci knih

Madeline Martinová

Madeline Martinová je úspěšná autorka historických románů a příběhů tzv. „červené knihovny“. Jako dcera vojáka sloužícího na americké základně v Německu se zamilovala do Evropy a její historie. Její romány se proto většinou odehrávají v Londýně za druhé světové války, ale děj se občas přesune do Paříže nebo Lisabonu. *Tajný čtenářský spolek* je první z jejích vážnějších próz, která se odehrává ještě ve viktoriánské éře.

Edward Carey

Spisovatel, dramatik a ilustrátor, narodil se v městečku North Walsham v hrabství Norfolk na východě Velké Británie. Stejně jako jeho otec a děda se měl stát důstojníkem Královského námořnictva. Nicméně nakonec zběhl k divadlu a vystudoval drama. Napsal několik her pro rumunské Národní divadlo a pro Malé státní divadlo v hlavním litevském městě Vilnius. Ve Velké Británii spolupracuje s několika divadelními soubory. Pobýval na různých místech Evropy i Spojených států. V současnosti žije v Austinu ve státě Texas. Jako spisovatel debutoval v roce 2001 knihou *Observatory Mansion*, následoval pohádkový příběh o sestřích-dvojčatech *Alva & Irva*. Roku 2013 vyšel první díl trilogie *Kronika rodu Iremongerů 1 – Smetištejn*. V roce 2018 vydal úspěšný historický román *Malá* (Argo, 2021).

foto © Elizabeth McCracken

Kletba Edith Hollerové

Přeložila Alena Snellig

ilustrační obrázek

Již vyšlo:

Kronika rodu Iremongerů 1 – Smetištejn, Malá

Norwich, rok 1901, krátce po smrti královny Viktorie. Dvanáctiletá Edith Hollerová nikdy neopustila budovu rodinného divadla. Podle dávné kletby by ji totiž vstup do ulic města stál život. Edith tráví dny pozorováním Norwiche ze střechy a četbou starých městských kronik. Příležitostně též sehrává představení ve výloze divadla pro obyvatele Norwiche.

Při studiu historických záznamů Edith nachází znepokojivý vzorec: po staletí v Norwichi mizí děti. Stopy vedou k podivné místní legendě o „hmyzí paště“ a k temné historii města, která se zdá být stále živá. Edith se rozhodne své zjištění proměnit v divadelní hru, která by mohla pravdu konečně odhalit. Atmosférický román britského autora a ilustrátora Edwarda Careyho se pohybuje na pomezí historické prózy, gotického příběhu a literární hry, ostatně podobně jako jeho předchozí oblíbený román *Malá*. Vyprávěčkou je i zde neobyčejně bystrá dívka, tentokrát však z rodiny divadelníků. Její hlas propojuje dějiny města, divadelní svět i temné tajemství, které čeká na odhalení.

Destrukce

Případová studie

Přeložila Jitka Hanušová

Při nočním běhu městem Turku spatří A povědomou postavu a dojde jí, že nic neskončilo a možná nikdy neskončí. Spustí se zoufalý pokus o smíření se s minulostí, při němž ožívají staré křivdy a hrůzy z hudební třídy v 90. letech, šikana ze strany spolužáků i učitelky, temnota dusných učeben i samoty, kterou nelze popsat, ale je třeba o ní vyprávět.

Jak moc se zlé slovo zarývá pod kůži? Stejně jako požár, který zanechal rány a jizvy v historicky prvním hlavním městě Finska.

Hluboce psychologický a citlivý popis dospívání v nepřátelských kulisách je částečně inspirován skutečností a demonstruje schopnost literatury vypovědět pravdu, když všechny ostatní způsoby vyjadřování byly zavrženy jakožto směšné či bláznivé.

Osobní trauma na půdorysu traumatizovaného města

Iida Rauma

Iida Rauma (* 1984) je finská spisovatelka žijící v Turku, vystudovala politologii a vyučuje tvůrčí psaní. Hned za svůj první román *Knihla zmizení* byla nominována na Cenu Helsinského deníku za nejlepší debut roku 2011. Následující román *O sexu a matematice* získal hned tři různé nominace včetně Evropské literární ceny za rok 2015. A s třetím románem *Destrukce – případová studie* v roce 2022 nominace proměnila a obdržela nejprestižnější finské literární ocenění Cenu Finlandia a čestné uznání v soutěži o Evropskou cenu za literaturu 2023.

foto © Marek Sabogal

Helen Oyeyemi

Helen Oyeyemi (* 1984) patří mezi nejuznávanější britské autory současnosti. Svůj románový debut *Ikarovská dívka* (The Icarus Girl, 2005) napsala ještě na střední škole, a už v něm se projevuje její zájem o mýty, legendy a pohádky, který je s jejím dílem neodmyslitelně spjat. Během studií sociologie a politologie v Cambridge zkoušela – úspěšně – psát divadelní hry; zůstala však u psaní prózy. Její druhý román *Dům naproti* (The Opposite House, 2007) je silně inspirován kubánskou mytologií, třetí kniha *Bílá jako bosorka* (White is for Witching, 2009) skládá hold Edgaru Allanu Poeovi (autorka za ni získala prestižní literární cenu Somerset Maugham Award). Následovaly romány *Pan Lišák* (Mr. Fox, 2011), *Dívka jménem Boy* (Boy, Snow, Bird, 2014, česky 2016), povídková sbírka *Co není tvoje, není tvoje* (What Is Not Yours Is Not Yours, 2016) a romány *Perník* (Gingerbread, 2019, česky 2021), *Míry* (Peaces, 2021) a *Slunečník proti sekyře* (Parasol against the Axe, anglicky i česky 2024). Helen Oyeyemi žije v Praze.

foto © Saneesh Sukumaran

Moje nové nové já

Přeložila Hana Zahradníková

Kinga S. žije v Praze, je jí čtyřicet let a pracuje v bance.

Nebo ne? Každý den je to totiž jiné – sedm osobností v jednom těle posouvá Kingu od pondělka do neděle, a zatímco pondělní Kinga A ze všeho nejvíc miluje řád a výsledky, její tempo a nároky nelze celý týden vydržet – a proto se Kinga B, C a ostatní s dalšími dny vyrovnávají po svém. Každá se v nich snaží najít smysl, cíl nebo je prostě přežít a neklást přitom na sebe přemrštěné nároky. *Moje nové nové já* ale není nutně románem o disociativní poruše identity. Dá se také číst jako vzpoura proti dnešní posedlosti dokonalostí nebo společenskému tlaku na veřejné sebeurčení do posledního detailu. A v neposlední řadě ho lze chápat také jako vzpuru autorky – její psaní není magický realismus, ani Praha není magická, a s Kingou se čtenářstvo těžko může identifikovat, natož se do příběhu „ponořit“.

Moje nové nové já je literární labyrint, v němž Helen Oyeyemi s ironickým nadhledem i hlubokým soucitem zkoumá, co to znamená být skutečný – a zároveň svérázná, typicky oyeyemiovská pocta literatuře, která nás nutí aktivně si uvědomovat umělou konstrukci postav i vyprávění a připomíná, že pravdivost nemá nutně nic společného s realitou.

Již vyšlo:

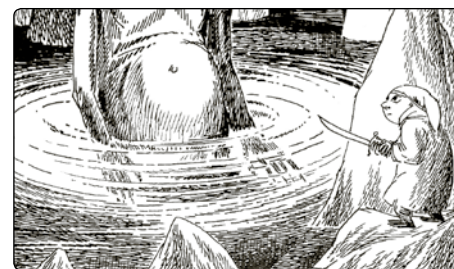
Dívka jménem Boy, Perník, Slunečník proti sekyře

Hobit

Přeložil František Vrba

Ilustrovala Tove Janssonová

Příběh o velké cestě družiny trpaslíků a hobita Bilba Pytlíka za uloupeným pokladem není třeba představovat. Ale už jste viděli Gluma, jak ho nakreslila autorka muminů Tove Janssonová dávno před tím, než bylo moderní Gluma kreslit? Legendární ilustrátorka a autorka ztvárnila legendárního Hobita s láskou a nadšením – a teď se s jejím pojetím můžete konečně seznámit i v Česku, v grafické úpravě Martina Peciny.

J. R. R. Tolkien

J. R. R. Tolkien (1892–1973) získal v Oxfordu diplom v oboru staroanglického jazyka a literatury a po pěti letech se ve stejném oboru stal profesorem. Čtenářský úspěch mu přinesl až pohádkový příběh z fiktivní dávné Středozemě *Hobit* (The Hobbit, 1937, česky poprvé 1979). Po čtrnáctileté práci, započaté už před vydáním Hobita, dokončil koncem 40. let rozsáhlé, v dějové a myšlenkové složitosti i jazykové invenci nesrovnatelně bohatší pokračování v trilogii *Pán prstenů* (The Lord of the Rings, 1954–1955, česky poprvé 1990–1992), jež vzbudila mohutnou vlnu zájmu.

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové. Světové proslulosti dosáhla svými dětskými příběhy o šťastné rodině muminků, které začala psát už ve 40. letech a široké oblibě dětí i dospělých se těší dodnes. Neměli bychom však pomíjet ani její tvorbu pro dospělé, jež čítá tucet svazků, ale čeští čtenáři zatím měli možnost přečíst si pouze tři. Rozsahem spíše kratší, intimní a často autobiografická díla nezapřou poetickou duši Janssonové, její víru v důležitost umění ani lásku k přírodě.

Lewis Carroll

Lewis Carroll (1832–1898) byl anglický spisovatel, matematik, logik, učenec a fotograf. Celosvětově se prosadil svými knihami pro děti *Alenka v říši divů* a *Alenka za zrcadlem*, Lewis Carroll se zabýval také logikou, kterou chápal spíše jako hru než jako nástroj pro testování možností. Vytvářel některá nová slova kombinací slov původních.

Tove Janssonová

Medailon na předchozí straně

Alenčina dobrodružství v říši divů a za zrcadlem

Přeložil Jaroslav Císař
Ilustrovala Tove Janssonová

Alenka, která se vydá za oblečeným králíkem jeho norou do podivuhodné říše plné zvláštních bytostí a později prostoupí zrcadlem do ukvapeného světa naruby, dokáže vybudit fantazii snad každého výtvarníka. Její magii podlehla i Tove Janssonová, autorka legendárních muminů, a její podání si nyní můžete vychutnat i česky v grafické úpravě Martina Peciny.

Alchymista

Přeložila Pavla Lidmilová
Ilustroval Moebius

Ilustrační obrázek

Největší brazilský bestseller všech dob zaujal svým magickým vnímáním světa i geniálního francouzského výtvarníka Jeana Girauda, kterého svět zná pod přezdívkou Moebius. *Alchymista* byl dosud přeložen do 34 jazyků a prodalo se ho na 10 milionů výtisků. Takřka pohádkové vyprávění o cestě španělského pastýře za zakopaným pokladem, vycházející z příběhu o splněném snu ze sbírky *Tisíc a jedna noc*, je zároveň výzvou k naplnění vlastního osudu i poznáním posvátnosti světa, v němž žijeme. Na cestě za oním dvojím pokladem, plné zkoušek a důležitých setkání, je třeba dbát všech znamení a s neustálou trpělivostí a odvahou (jako alchymista sledující proměnu obyčejného kovu ve zlato) přetvořit samu svou osobnost. Tentokrát se tak stane v Moebiových ilustracích.

Paulo Coelho

Paulo Coelho, který je považován za jednoho z nejvlivnějších spisovatelů dnešní doby, uveřejnil své knihy ve 170 zemích v překladu do 89 jazyků, jejich náklad přesáhl počet 320 milionů výtisků. V roce 1987 prošel Svatojakubskou cestou. Po této pouti napsal *Mágův deník* a poté jeho nejslavnější titul *Alchymista*.

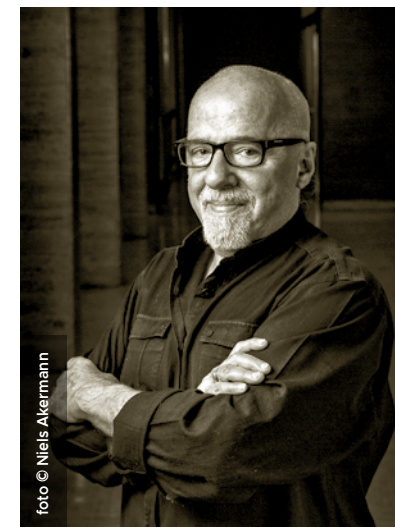

foto © Nils Akermann

Michal Vrba

Michal Vrba (* 1976) pochází z Hlušic, malé vesničky na východě Čech, kde strávil dětství. Po vyučení v hradeckém ČKD a nástrojařské nástavbě složil přijímací zkoušky na obor český jazyk – občanská nauka na UJEP v Ústí nad Labem, městě, které se stalo na deset let jeho domovem. Pět let učil společenské vědy na místní střední škole. Poté ho osud zavál do západního Skotska, kde se živil jako přístavní dělník a řidič nákladáku. Píše od dětství, povětšinou kratší povídky. V roce 2014 napsal *Hontolínho*, podivuhodné příběhy pekaře a příležitostného agenta. Roku 2016 mu vyšel v nakl. Argo román *Prak*, v roce 2019 povídková sbírka *Kolem Jakuba*.

Hlušický čtverec

Hlušický čtverec je sbírkou pěti povídek odehrávajících se v průběhu dvou let. Příběh o neobyklém rozloučení s dávnou láskou, balada o vládci věže a kraje, nečekané letní setkání na břehu rybníka, důmyslný protest proti motocyklovému závodu a vyprávění o jedné krádeži a jedné živelné pohromě čtenáře zavedou do Hlušic, vesnice ztracené v lánech rovinatého Polabí.

Již vyšlo:

Prak, Kolem Jakuba

Odpovědi času

Smíchov 40. let 19. století je pražským předměstím plným kouřících továren, politického vření a každodenního tření češtiny s němčinou. Za zdmi vily respektovaného železárenského podnikatele Horáčka se protínají osudy jeho rodiny, učitelů i služebnictva. Pod pečlivě udržovanou měšťanskou fasádou každý z hrdinů úzkostlivě skrývá svá tajemství i osamělost. Aktéři jen čekají, až se to, co má být příslovečnou „otázkou času“, konečně promění ve skutečnou odpověď. Mnohvrstevnatý historický román o době, kdy ženy i muži společně nesli tíhu patriarchátu.

Marie Michlová

Marie Michlová (* 1989) je česká historička a spisovatelka. Věnuje se především začátku 19. století: dobovému britskému literárnímu prostředí, každodenním a mentálním dějinám. Vedle odborné práce publikuje také beletrii a populárně-naučné knihy

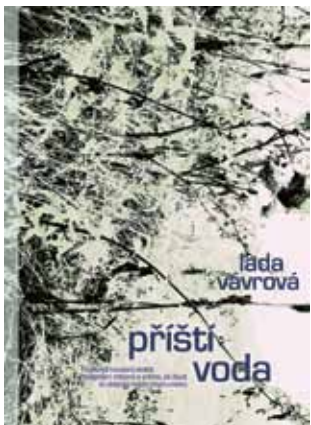

Lada Vávrová

Lada Vávrová (*1967) vystudovala ČVUT FEL. Více než dvě desetiletí podnikala v oblasti personalistiky, pracovala s lidmi a jejich profesními i osobními příběhy. V současnosti působí ve státní správě a věnuje se koučování. Ve svém psaní se zaměřuje na mezilidské vztahy, na to, co zůstává nevyřčené, a vnitřní proměnu. Novela *Příští voda* je jejím literárním debutem.

Příští voda

Příští voda je poetická novela o ztrátě, rodinném mlčení a o tom, že život si vždycky najde novou cestu.

Po smrti manžela zůstává Marta sama v domě s barevnými výrazem na okraji vesnice. Dny plynou v tichém rytmu zahrady, slepic, cvičení jógy a drobných domácích rituálů. Zdánlivý klid postupně narušují obyvatelé vedlejšího domu – malý Vašík, jeho otec Tomáš a neklidná Gabriela.

Nenápadná setkání začnou pomalu otevírat otázky, které Marta dlouho držela stranou. Především vztah k jejím dvěma dospělým dcerám, mezi nimiž se během let usadilo více ticha, než si kdy dokázala připustit.

Dokonalý záběr

Tomáš je scenárista, který celý život věřil v romantický mýtus osudové lásky. Alice chtěla rodinu, která bude bezpečným místem pro všechny. Leoš hledá dokonalý obraz ženy, který by mohl zachytit – jako fotografii. Nina touží po něčem jednodušším: být konečně viděna taková, jaká skutečně je.

Každý z nich má vlastní představu o vztahu. A každý z nich postupně zjišťuje, že ve skutečnosti miluje spíše obraz, který si o druhém vytvořil.

Název *Dokonalý záběr* odkazuje jak k motivu fotografie a filmu, tak k lidské touze zachytit a udržet moment, který se ve skutečnosti nedá zastavit.

Zdeněk Viktora

Zdeněk Viktora je český scenárista, režisér a spisovatel. Narodil se v roce 1976 v Praze, studoval nejdřív žurnalistiku na Univerzitě Karlově a potom scenáristiku a dramaturgii na FAMU. Během studia byl na stáži v Paříži a díky Fulbrightovu stipendiu studoval na Tisch School of the Arts v New Yorku (NYU). Je autorem řady filmových a televizních scénářů – pracoval jak na autorských projektech, tak na komerčních seriálech typu *Ordinace v růžové zahradě*, *Modrý kód*, *Cesty domů*, *1. Mise*, *Pol-da* aj. Režiroval také celovečerní filmy *Raluca* a *Miss Hanoi*.

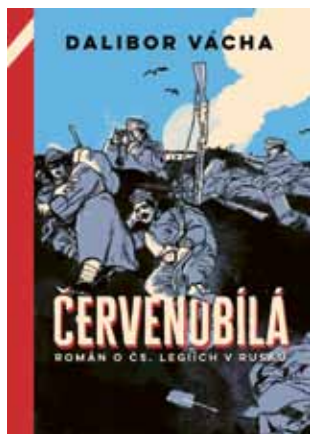
Dalibor Vácha

Dalibor Vácha (* 1980) vystudoval Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích, nejdříve učitelství angličtiny a dějepisu a pak doktorský obor České dějiny. Jeho hlavním beletristickým zájmem jsou velké války dvacátého století a osudy Čechoslováků v nich. V nakladatelství Argo vyšel román z prostředí legií *Za svobodu*, válečný román o slavných „třech králích“ *M+B+M* a historický román mapující přípravu atentátu na Heydricha *Smrt na kůru*. Následovaly romány *Vilda* o čs. mistru boxu ve střední váze Vildovi Jakšovi a *Vlasta* o králi komiků Vlastovi Burianovi. Je také autorem knihy pro děti *Kočky od 311. peruti*.

foto © Jan Kříkava

Červenobílá

Historický román líčí šest let československých legií v Rusku. V centru pozornosti je cesta čtvrtého pluku a osudy spisovatele a pozdějšího generála Rudolfa Medka. Mozaika stětů s bolševiky, setkávání s Rusy, vnitřní sváry uvnitř legií, to vše vytváří obraz doby, která patří k zajímavému období našich dějin. Autor, občanským povoláním historik, pracuje s fiktivními i historickými postavami.

Již vyšlo:

Za svobodu, M+B+M, Smrt na kůru, Vilda, Vlasta, Kočky od 311. peruti

Bytí na boso

Ilustrační obrázek

Kniha Michaely Fukačové není klasičnou autobiografií, ale pestrou mozaikou vzpomínek, úvah a reflexí. Autorka nás s pozorovatelským talentem, laskavým humorem a odzbrojující otevřeností provází jak zákulisím světových pódii, tak zážitky z dětství, tichem dánské krajiny i hlubinami lidského vědomí. S lehkostí a upřímností se skrze své příběhy dotýká témat zodpovědnosti a hledání jednoty v roztržitém světě. Jednotlivé kapitoly fungují jako samostatné sondy – od setkání s významnými osobnostmi kultury a politiky (Josef Suk, Mstislav Rostropovič, Jiří Dienstbier, dánská královna Markéta II.) až po zdánlivě obyčejná setkávání s postavami každodenního světa. Mezi řádky se vine tiché přesvědčení, že nejcennějším uměním je žít v úctě k životu a jeho krásě, s opravdovostí a pokorou – „naboso“.

Michaela Fukačová

Violoncellistka Michaela Fukačová patří k absolutní špičce svého oboru. Její umělecká dráha, lemovaná nejvyššími oceněními z prestižních soutěží, včetně ceny Grammy Classic, ji zavedla na nejvýznamnější světová pódia a seznámila s výjimečnými a inspirativními osobnostmi své doby.

Bohatý umělecký život kontrastuje s jejím soukromím v ústraní dánského venkova, kde žije od roku 1985 se svou rodinou na ostrově Fyn. Severský klid tvoří přirozené zázemí její inspirace, která se promítá nejen do hudby, ale také do malby, umělecké fotografie a nyní i do psaného slova.

Ve své literární prvotině zve čtenáře do světa, kde se hudba setkává s tichem, humor s melancholií a každodennost s niternou reflexí bytí.

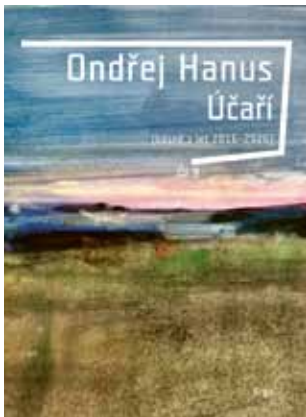

Ondřej Hanus

Ondřej Hanus (* 5. března 1987) je český básník, překladatel a redaktor. Pochází z jihočeských Nemějc, žije v Praze. Po maturitě na Gymnáziu Písek (2006) vystudoval bohemistiku a překladatelství na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy (2006–2012). Jako redaktor působil v časopisech Tvar a Psí víno (zde též jako šéfredaktor). Pracuje jako překladatel. Přeložil několik knih z angličtiny z oblasti beletrie i non-fiction, překládá též poezii. Redakčně připravil několik sbírek současné české poezie, společně s J. H. Krchovským byl editorem ročenky *Nejlepší české básně 2018*. Vydal tři básnické sbírky: *Stínohrad* (2008, Weles), *Výjevy* (2013, Host – Cena Jiřího Ortena) a *Volné verše* (2017, Host – nominace na cenu Magnesia Litera). *Účarí* je jeho čtvrtou sbírkou. Publikoval v řadě časopisů, jeho básně jsou též zastoupeny v několika zahraničních antologiích nebo v publikaci o současném českém umění *Vanitas*. Jeho tvorba byla přeložena do angličtiny, němčiny, polštiny, rumunštiny, maďarštiny, bulharštiny či řečtiny.

Účarí

Po devítileté odmlce od vydání sbírky *Volné verše*, nominované na cenu Magnesia Litera, přichází Ondřej Hanus s novou, kompozičně sevřenou knihou, která jako by se zároveň vrátila ke kořenům jeho poetiky. *Účarí* navazuje na autorovu práci s jeho erbovní formou sonetu, která obepíná zhruba třetinu básní sbírky, a s využitím principů symetrie a kontrastu buduje celek na napětí mezi rozpadem a řádem, volností a (s)vázaností, bolestí a něhou. Podobně jako sbírka *Výjevy*, za kterou autor obdržel Cenu Jiřího Ortena, je *Účarí* symetricky rozděleno do dvou zrcadlově komponovaných částí a sleduje pohyb od východního bodu k lyrické pointě, od vzdoru k tichému smíření, od úzkosti k útěšnosti. Tematizuje přitom jak mezní zkušenosti těla a paměti, tak samotnou možnost poezie, jazyka a rytmu jako prostorů uchování i překročení. V koncentrovaném, obrazově naléhavém jazyce se zde setkává existenciální reflexe s potřebou a hledáním řádu – a právě z tohoto pnutí se rodí Hanusova dosud nejtišší, a zároveň nejvnitřněji vyhrocená sbírka.

Zapomenutý čtenářský klub

Přeložila Eva Klimentová

Architekt Frank miloval knihy, ale jeho žena Grace se o literaturu nikdy moc nezajímala. Po Frankově náhlé smrti knihovna v jeho pracovně osiřela a Grace si v prázdném domě připadá osamělá. Když jí vnuk navrhuje, aby začala chodit na schůzky Frankova čtenářského klubu, Grace váhá. Jak by mohlo setkání s cizími lidmi zaplnit prázdnotu, kterou po sobě Frank zanechal? Navzdory pochybnostem se nakonec rozhodne tam zajít.

S údivem zjistí, že klub, který Frank založil, je jiný než ostatní. Tady si každý může v tichosti číst knihu podle vlastního výběru a nemusí o ní s nikým mluvit, pokud zrovna nemá náladu. Grace zpočátku vadí ticho a malý počet členů a rozhodne se odejít. Zastaví ji však Annie, další osamělá duše, a přesvědčí ji, aby přišla znovu. Právě tady začíná nová kapitola Graceina života, ve které objeví nejen sílu knih, ale i svou vlastní...

Život může začít znovu jedním jediným příběhem. Stačí si jen přinést vlastní knihu...

Kate Storey

Kate Storey vlastním jménem Lisa Timoney, pochází z Yorkshiru, ale nyní žije se svou rodinou na předměstí Londýna. Svou kariéru zahájila jako učitelka angličtiny a dramatické výchovy, dnes se však již psaní věnuje na plný úvazek. Její knihy byly přeloženy do čtrnácti jazyků. Vystudovala anglistiku a odjakživa byla vášnivou čtenářkou s širokým rozhledem. Když začala sama psát, bylo pro ni přirozené neomezovat se jen na jeden žánr a zkouší různé literární směry.

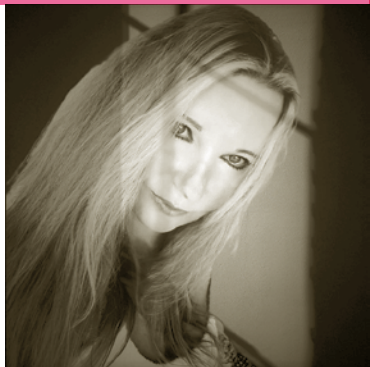

Danka Štoflová

Danka Štoflová je česká spisovatelka, jejíž tvorba je inspirována životem v souladu s přírodou, čerokíjskou spiritualitou a duchovními tradicemi původních obyvatel Severní Ameriky.

Na knižní scénu vstoupila knihami *Jak jsem rodila indiánského syna z kmene Čerokí* (Argo, 2023), *Indiánský erotikon* (Argo, 2024) a *Miláčku, zdechni!* (Argo, 2025), které si získaly širokou oblibu díky laskavému vyprávění, jemnému humoru a schopnosti připomínat hodnoty, na něž dnešní svět často zapomíná.

Ve své tvorbě dlouhodobě propojuje duchovní rozměr příběhu s citlivým pohledem na lidské vztahy. V nejnovějším románu se vrací do mlžných lesů Velkých kouřových hor a prostřednictvím silného vyprávění o lásce, ženské síle a návratu ke kořenům potvrzuje svou pozici výrazné vypravěčky lidských osudů.

Zemřela jsem v úterý ráno

Ve Velkých kouřových horách existuje svět, kde lidé naslouchají Matce Zemi a hlasům předků a kde rovnováha mezi člověkem i přírodou je posvátné dědictví strážené čerokíjskými kněžkami. Ama rozumí řeči zvířat i síle vody, její dcera Myra nese dar větru a bouře. Společně léčí a chrání řád jejich světa. Když Myra poruší dávná pravidla a následuje hlas srdce, rovnováha se hroutí a z ochránkyň se stává hrozba.

Z této tragédie vyrůstá příběh Dyan, která je odsouzena žít daleko od hor i vlastní minulosti. Netuší, že její dar jí jednou zavolá zpět a návrat nebude bez bolesti.

Příběh o lásce, zradě, vině a odpuštění. Román inspirovaný čerokíjskou spiritualitou o tom, že cestu domů někdy najdeme teprve tehdy, když ji téměř ztratíme.

Již vyšlo:

Jak jsem rodila indiánského syna z kmene Čerokí, Indiánský erotikon, Miláčku, zdechni!

Snad příští Vánoce

Přeložila Lucie Johnová

Většina lidí chce strávit Vánoce se svými nejbližšími. Platí to i pro Beu a Ollieho, kteří se těsně před svátky vydávají z Londýna, kde pracují, do rodného Irsku. Ti dva by se dost možná nikdy nepotkali, nebo by se minuli jen tak bez povšimnutí, ale osud v podobě sněhové bouře, zpožděného letu a posledního volného stolku v letištním baru rozhodne jinak. Když se dají do řeči, postupně zjišťují, že mají společného víc, než by si mysleli. Mimo jiné i to, že se oba na Vánoce sice těší, ale zároveň z nich mají trochu strach, protože je doma kromě radosti čeká i smutek.

Navzdory vzájemnému porozumění však v tu chvíli ani jeden z nich nepřikládá setkání na letišti větší váhu a po přistání si jdou každý svou cestou. Teprve příliš pozdě jim dojde, že si mohli alespoň vyměnit telefonní čísla...

A pak na sebe jednoho dne zničehonic narazí znovu. Že by dostali druhou šanci? Jenomže i náhodám je někdy potřeba trochu pomoci.

Již vyšlo: Letos o Vánocích

Někdy i to nejkratší setkání dokáže změnit směr celého života, pokud mu dáte šanci

Emma Heatherington

Emma Heatherington má na svém kontě celou řadu knih včetně mezinárodního bestselleru *Letos o Vánocích* (Argo, 2025). K jejím uznávaným dílům patří mimo jiné i román *The Legacy of Lucy Harte* (Dědictví Lucy Harteové), který slavil úspěchy v žebříčku bestsellerů Amazonu ve Spojeném království i USA, *The Miracle on Hope Street* (Zázrak v Hope Street) či *Secrets in the Snow* (Tajemství ve sněhu). Další vydala pod pseudonymem Emma Louise Jordanová. Kromě toho se autorsky podílela na životopisech zpěváků Philomeny Begleyové a Nathana Cartera.

Napsala také scénáře k více než sedmdesáti vzdělávacím krátkým filmům a hrám, je autorkou tří divadelních muzikálů, vystupuje v médiích a vede kurzy tvůrčího psaní. V jejich dílech se romantické příběhy prolínají s krásou irské krajiny a hojivými účinky lásky i prosté lidské laskavosti.

Emma žije s partnerem Jimem McKee a pěti dětmi v rodné vesnici Donaghmore v severoirském hrabství Tyrone.

Jenny Colganová

Jenny Colganová se narodila v Prestwicku ve Skotsku. Vystudovala Edinburskou univerzitu, šest let pracovala ve zdravotních službách, přivydělávala si jako kreslířka komiksových příběhů a vystupovala jako stand-up komička. V roce 2000 napsala svou první knihu *Amanda's Wedding* a od té doby se věnuje psaní humorných romantických románů, které oslovují zejména současně mladé moderní ženy. V roce 2013 vyhrála její kniha *Rosiin sladký krámek snů* (Argo, 2015) cenu za nejlepší romantický román roku udílenou Asociací autorů romantických románů a řada jejích feel-good knih každoročně úspěšně roste. Věnuje se také tvorbě sci-fi. Je autorkou románu vycházejícího ze světa oblíbeného seriálu Doctor Who. Jenny Colganová je vdaná a se svým manželem Andrewem má tři děti.

foto © Kajsa Charlotta Goransson

Tajemství vánoční knihovny

Přeložila Magda Pěncíková

Mirren Sutherlandová netušila, že jí nález staré knížky u tetičky na půdě převrátí život vzhůru nohama. Myslela, že stráví osamělé Vánoce v Londýně, ale teď ji už unáší noční expres do velkolepého sídla na Skotské vysočině...

Jamie McKinnon nutně potřebuje zachránit rodinné sídlo, a proto na hrad pozve Mirren i zkušeného antikváře Thea Pallisera. V polorozpadlém panství plném knih se totiž skrývá vzácná dávno ztracená kniha.

Krátce po příjezdu udeří sněhová bouře a uvězní všechny pod jednou střechou. Jenže dům má svá tajemství a všem brzy dojde, že v chodbách starého sídla je ukryto mnohem víc než jen vzácný tisk.

Dokáže Mirren s pomocí trochy vánočního kouzla rozluštit všechny stopy a najít ztracenou knihu? A co její srdce?

Již vyšlo: Knihkupectví u jezera, Vánoce s vůní čerstvého chleba, Báječný krámek s čokoládou, Rosiin sladký krámek snů, Ostrov s vůní čerstvého chleba, Léto s vůní čerstvého chleba, Pojízdný krámek snů, Kavárnička na pobřeží, Nekonečná pláž, Pět set mil od tebe, Vánoce v knihkupectví, Letní nebe, Upleteno s láskou

Noc baby jagy

Přeložil Jan Levora

Noc baby jagy je britský noir thriller, který v roce 2025 přepsal historii: Akira Ōtani za něj jako vůbec první japonská autorka získala prestižní britskou cenu Dagger Award za nejlepší příkladový kriminální román.

Příběh sleduje mladou Joriko, kterou unese klan jakuzy, aby jí přinutil sloužit jako řidičku a bodyguardku dcery šéfa gangu. V kulísách brutálního mužského světa, kde se násilí stává každodenní normou, se mezi oběma ženami rodí nečekané a hluboké pouto. Ačkoliv bývá kniha někdy označována za queer romanci, nejde o klasický romantický ani sexuální vztah. Místo toho se setkáváme s příběhem dvou mladých žen, které navážou zvláštní přátelství, objeví vzájemnou spřízněnost a postupně se stanou jedna pro druhou nepostradatelnými. Síla této novely spočívá v kontrastu mezi tímto něžným vztahem a světem bez lásky, plným nesmyslného a brutálního násilí.

Akira Ōtani

Spisovatelka a esejistka Akira Ōtani (* 1981) patří k nejvýraznějším hlasům současné japonské literární scény. Ačkoliv se narodila v Tokiu, dospívala na japonském venkově, což formovalo její cit pro kontrast mezi tradicí a modernitou. Svou kariéru zahájila jako scenáristka videoher a autorka mangy, což se promítá do jejího dynamického a vizuálního stylu psaní.

Jako otevřená lesba a aktivistka za práva LGBT komunity se ve své tvorbě soustředí na postavení žen a queer identitu v rigidní japonské společnosti. Těmto tématům se věnuje i její sbírka esejů *Dóse karada ga meate dešo* (Stejně tě zajímá jen mé tělo, 2019).

Petr Sagitarius

Petr Sagitarius (* 1966) je český detektivkář s polskými kořeny, narodil se a vyrůstal v Třinci, pětatřicet let žije v Jablunkově. V prostředí tohoto česko-polsko-slovenského trojmezí se také odehrává děj většiny příběhů jeho detektivní série Trujkunt. Pracoval jako učitel, kulturní referent, dělník, výtvarník a novinář a v letech 1998–2014 jako starosta města Jablunkova, v současnosti je v invalidním důchodu. Vše, co posbíral dosavadní cestou životem, včetně originálního těšinského nářečí, se odráží v jeho kriminovelách. První trilogie pod souhrnným názvem *Trujkunt* vyšla v roce 2020 a byla nominována na moravskoslezskou kulturní cenu Jantar. V roce 2021 byla vydána dvě pokračování *Trujkuntu*, nejprve s novelami *Klasztor a Návrat*, posléze *Pierot a Na krev*, za které získal Zvláštní cenu Poroty od České asociace autorů detektivní literatury. Série *Trujkunt* pak pokračovala příběhy *Zahrada a Rest* (2022), *Krysta* (2023), *Náraz a Prales* (2024), *Prorok* (2024) a *Baraba* (2025). Autor, pokud jde o žánr krimi, obdivuje Chandlera, Larssona a Erbena, miluje povídky i filmy Woodyho Allena, směje se nekorektním vtipům kreslíře Dagssona, poslouchá kapelu Rammstein a baví se psaním dalších a dalších detektivních příběhů. Mimo to publikuje články na svém blogu Jablečno.

Tramvaj na Sachsenberg

Tramvaj Cafe je kavárna v polském Těšíně a zároveň místo, kde se sbíhají všechny nitky související s dalším brutálním zločinem, který musí vyřešit Roman Saran, major ostravské kriminálky, a jeho tým.

Jak spolu souvisí hlava mrtvé dívky nalezená před několika měsíci na ostravském nábřeží a zmizelý fotograf pornografických aktů Josef Bielica? Proč fotografova manželka žádá o pomoc Romanova nejbližšího kamaráda Marka Hotu, ale o policii nechce ani slyšet? Má to něco společného se šuškanou, že Bielica se zapletl s ruskojazyčnou mafií? Roman Saran si tentokrát musí poradit nejen se zločinci a netrpělivými nadřízenými, ale i s pubertální dcerou, a tím pádem definitivně vyřešit svůj vztah s pražskou policistkou Ninou.

Již vyšlo:

Trujkunt; Klasztor, Návrat; Pierot, Na krev; Zahrada, Rest; Krysta, Náraz; Prales, Prorok, Baraba

Muž ze studny

Březen 1996. Vyšetřovatel Norbert Tichý nastupuje jako nový komisař a hned první den dostává neobvyklý případ: ve studni u starého domu ve vesnici Daněšice byla nalezena lidská kostera. Kdo je mrtvý, jak tam skončil – a co se vlastně stalo onoho léta před deseti lety?

Jedinou stopou je vzácný přívěsek s dýmantoidem. Tichý se pouští do pátrání po osudech rodiny Ludwigových, jimž studna patřila. Z celé rodiny zůstal jen mentálně postižený syn Alfréd. Otec emigroval, matka je po smrti a dcera Zora zmizela neznámo kam.

Miloslava Dunajová

Autorka pochází z jižní Moravy. Její debutový román *Lea – příběh jedné ženy* vyšel v roce 2019. Na něj navázala detektivka *Kdo je Ben Camino?* V obou knihách vydaných pod pseudonymem M. A. Isaac se objevuje charismatický vyšetřovatel, komisař Norbert Tichý, který se vrací i v dalším příběhu *Muž ze studny*. Autorka se ve své tvorbě zaměřuje především na psychologii postav a tajemství skrytá v lidských osudech. Nyní píše už pod vlastním jménem.

Rob Grant

Rob Grant (1955–2026) byl britský komediální autor a televizní producent. Spolu s Dougem Naylorem vytvořil scénář kultovního sci-fi seriálu Červený trpaslík. Byl také spoluautorem úspěšných románů *Červený trpaslík: Nekonečno vítá ohleduplné řidiče* a *Leptší než život*. Vydáním románu *Pozpátka*, samostatně napsaného volného pokračování jmenované dvojice, si splnil první ze svých dvou celoživotních cílů – vytvořit první kosmický westernový opus na světě s pozpátkou se odvíjející detektivní zápletkou, který by se zabýval pojmem postdestinace. V psaní poté pokračoval romány *Kolonie*, *Neschopnost* a *Špeky*. Vyškolený v BBC k psaní téměř zadarmo strávil veškerý čas, který si pamatuje z osmdesátých let, chrlením rozhlasových scénářů pro všechny žijící komiky, než objevil ve slovníku výraz „sáček s výplatou“ a přestěhoval se do televize. Zde psal pro různé oceňované estrády včetně tříleté šichty v roli hlavního tvůrce seriálu Spitting Image.

Červený trpaslík

Titan

Přeložil Robert Tschorn

Rob Grant před smrtí pracoval na prequelu legendárního *Červeného trpaslíka*. Vydání se už bohužel nedožil, ale odkázal fanouškům nové skvělé dobrodružství všeobecně oblíbených průšvihářů. Zastávka na Titanu měla být rutina. Pro Listera nová příležitost k průšvihovi, tentokrát s pašováním kočky na palubu, pro Rimmera k tradičnímu podvádění, tentokrát u zkoušek, a pro zbytek posádky k co nejrychlejšímu úniku z reality.

Pak ale dorazí zpráva z budoucnosti – a je jasné, že se něco pořádně podělal. Lister a Rimmer spolu vyrážejí zachraňovat vesmír. Což je problém, protože ti dva sotva zvládají zachránit sami sebe.

Připravte se na návrat do světa Červeného trpaslíka. Tři. Dva. Jedna...

Již vyšlo:

Červený trpaslík, Kolonie, Špeky, Neschopnost

Slyším nový svět

Dlouhý Londýn 2

Přeložil Richard Podaný

Legendární komiksový a v posledních letech i literární čaroděj Alan Moore přichází s druhou částí fantasy pentalogie o magii, mordech a maniacích, zasazené do poválečného Londýna. Dennis Knuckleyard nějak přečkal běsy setkání s „jiným Londýnem“ a po deseti letech div že nezačal věřit, že jej Veliké Když nechá na pokoji. Ale vyššího města, které leží mimo čas, v němž historické éry splývají jedna do druhé a realita se prolíná s nerealitou, se nebude tak lehké zbavit. Protože minulé „prolom“, událost, při níž se něco z Dlouhého Londýna dostane do toho krátkého, se týkal jen neexistující knihy; teď se ale do světa lidí zatoulal podivný vraždící trpaslík jménem Knoflín Drobek, a to může dopadnout mnohem hůř... tedy pokud Dennis a jeho (budete se divit, ale nyní už přítelkyně Grace něco nepodniknou...

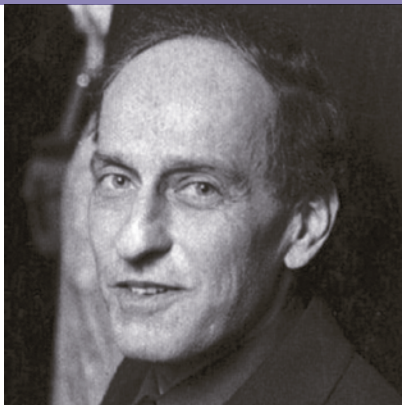
Alan Moore

Anglický komiksový scenárista. Podílel se na vzniku komiksů *V jako Vendeta*, *Z pekla* nebo *Strážci*. Je znám jako novopohan, okultista, anarchista a kouzelník. Začal psát pro britské undergroundové časopisy na konci 70. let 20. století, kdy publikoval své komiksy *2000AD* a *Warrior*. Později začal pracovat pro DC Comics a spolupracoval na dílech jako *Batman* nebo *Superman*.

Roger Zelazny

Roger Zelazny je jedním z nejvýznamnějších amerických autorů fantastiky 20. století. Vynikal nejen v románové tvorbě, kde získal cenu Hugo pro nejlepší román roku za tituly *Nesmrtelný* a *Pán světla*, tak i v povídkové tvorbě, kde nasbíral další čtyři ceny Hugo a tři ceny Nebula. Jeho nejoblíbenějším dílem je desetidílná fantasy série *Kroniky Amberu*, kterou vydáváme ve dvou objemných svazcích. Z dalších knih jmenujeme fantasy dvojici *Prokletý Dilvish* a *Země změn*, science fiction dvojici *Ostrov Mrtvých* a *Zemřít v Italbaru* či samostatné knihy *Jack, pán stínů*, *Vládce snů*, *Tvorové světla a temnoty* a *Poslední odbočka na Babylon*.

Kroniky Amberu

Kniha Corwinova

Přeložil Richard Podaný
Ilustrovala Adéla Stopka

Kroniky Amberu

Kniha Merlinova

Přeložil Radovan Zítka
Ilustrovala Adéla Stopka

Amber je jediný skutečný svět, jenž vrhá nekonečné množství odrazů – stínových světů, jimiž mohou procházet pouze ti, kdo mají v žilách královskou krev. Vládnoucí rodina je však rozervána žárlivostí a podezřívavostí. Zmizení patriarchy Oberona vnitřní konflikt ještě vyostřilo, neboť trůn zůstává zjevně volný. V této situaci se seznamujeme s Corwinem, korunním princem Amberu, kterého nehoda připravila o paměť, a dokonce i o vědomí, že je právoplatným dědicem trůnu...

Kroniky Amberu jsou novým vydáním jedné z nejvýznamnějších sérií fantasy žánru dvacátého století. Ve dvou objemných, ilustrovaných knihách vyjde všech deset svazků napsaných spisovatelem Rogerem Zelaznym, jenž zde vytvořil neobyčejnou a velkolepou vizi alternativních světů, magie, šermu a vražedné rodové rivality.

Psí hvězdy

Přeložil Petr Eliáš

Čtyřicetiletému Higovi toho na světě moc nezbylo, jen stará Cessna, vzpomínky a pes. Jako jeden z mála přežil ničivou epidemii chřipky a nyní spolu se sousedem Bangleym, bláznem do zbraní, snaží na zchátralém letišti odrážet vpády zlodějů a rabiátů. Hig pravidelně kontroluje okolí ze svého letadla, až jednoho dne zaslechne ve vysílačce útržek cizího hlášení. Od té doby ho pronásleduje otázka: Je naděje, že by někde poblíž našel další obyčejné lidi? Sousedy, s nimiž by mohl mluvit a kteří by ho nechtěli okrást, nebo ho rovnou zabít? Opustit bezpečný perimetr a vypravit se do neznámé divočiny je ale zatraceně nebezpečný podnik a Hig váhá – až do dne, kdy už zdánlivě nemá co ztratit...

V románu *Psí hvězdy*, jenž v sobě nese ozvuky z díla Londona, Melvilla či Hemingwaye a bývá přirovnáván ke McCormackově *Cestě*, se dobrodružný děj mísí s nadčasovými úvahami o smyslu přátelství, sounáležitosti, lidskosti. Kniha se aktuálně stala předlohou k filmu *Vzhlízet ke hvězdám* zkušeného režiséra Ridleyho Scotta.

Peter Heller

Peter Heller se narodil a vyrůstal v New Yorku, procestoval svět jako profesionální kajakář, přičemž psal o náročných plavbách po tocích v Pamíru, Střední Americe či Peru. Společně s Royem Baileyem pak jako první lidé v historii na kajaku pokořili nebezpečnou řeku Muksu v Tádžikistánu, přičemž do té doby poslední tým, který se o to pokusil, přišel o pět mužů z celkových jedenácti. Později také úspěšně dokončil studium v rámci Iowa Writers' Workshop, kde získal magisterský titul z literatury a poezie. Vedle úspěšné knihy *Psí hvězdy* napsal mimo jiné i česky publikované romány *Řeka* a *Průvodce*, které si rovněž získaly mnoho fanoušků i kladných recenzí.

Peter S. Beagle

Peter S. Beagle je v současnosti stále jedna z nejvýraznějších tváří americké fantasy. V roce 1959 dokončil bakalářské studium tvůrčího psaní a španělštiny, poté strávil rok cestováním a následně na Stanfordské univerzitě absolvoval Stegnerův program tvůrčího psaní. Poprvé zaujal románem *Poklidné a tiché místo*, příběhem o lásce a smrti, o touze po životě i strachu z něj. Následoval dnes už kultovní *Poslední jednorozec*, kterého možná znáte i ze stejnojmenného animovaného filmu. Z dalších knih stojí za zmínku romány *Krčmářova píseň*, *Tamsin* či novinka *Obávám se, že máte draky*. Čile se věnuje i kratším pracím, z nichž nejznámější jsou krátká povídka *Vstupte, paní Smrti* a cenami ověřená povídka *Dvě srdce*.

Tamsin

Přeložil Viktor Janiš

Když se Jenny přestěhuje z New Yorku na anglický venkov, aby tam žila se svou matkou a novým otčímem, její okolí ji takřka nezajímá – dokud nepotká Tamsin. Od své smrti před více než třemi sty lety Tamsin bez přestání straší na opuštěném panství, uvězněná dávným traumatem, na které si nedokáže vzpomenout, a mocným zlem, které nedokážou pojmenovat ani noční duchové. Aby jí pomohla, musí se Jenny ponořit do temného světa hlouběji, než se kdy předtím odvážil jakýkoli člověk za stovky let, a čelit nebezpečí, které navždy změní její život...

Román *Tamsin* je dalším neopakovatelným dobrodružstvím Petera S. Beagle, autora legendárního *Posledního jednorozce* a okouzlivcí *Krčmářovy písně*. V překladu Viktora Janiše a s půvabnou obálkou Jany Šouflové vychází česky poprvé...

Již vyšlo:

Poklidné a tiché místo, *V Kalábrii*, *Poslední jednorozec*, *Cesta domů*, *Krčmářova píseň*

Připravujeme:

Obávám se, že máte draky

Grupa z Nechuťáku

Pro korporátní život nepřijatelný Livius, retro punkerka Geena, rváč Blboun a „taxidrajvr“ Frenkie chtějí zmizet do Améru. Lidem doma, na nekonečném sídlišti, spojujícím dvě kdysi samostatná města, začalo totiž „solidně bliznit“. Na denní i noční obloze se vyměnily reklamní symboly, blíží se Halloween a je potřeba udržet nikdy neustávající nákupní horečku, jenže letos se to nějak vymklo z ruky. V ulicích plných špíny, moderních drog, bizarního násilí, neustále se měnící módy a subkultur, nachází naše grupa klid jen v Nechuťáku, zaplivaném bistru, kde šeredný chlápek přezdívaný Archanděl nabízí ty nejlepší syntetické burgery a ukrývá víc než dost delikátních tajemství... Grupa z Nechuťáku je sídlištní kapitalistická dystopie z hypotetické budoucnosti. Punkově laděné vyprávění ze světa, který se řítí do chaosu, což podtrhuje babylonská řeč, příběhová roztěkanost a všudypřítomná nejistota. Román prorostlý kyberpunkovou estetikou a říznutý rapovou subkulturou vypráví nakonec především o tom, v jaké společnosti žijeme už dnes.

Přemysl Krejčík

Přemysl Krejčík napsal řadu prozaických, básnických i odborných knih. Za román *Malej NY* o rapové subkultuře byl nominován na Cenu Jiřího Orteny, obdržel také několik domácích i zahraničních tvůrčích stipendií. Z próz blízkých fantastickým žánrům jmenujme romány *Rochus* a *Mravenci & krevety*. Dříve působil v několika hudebních skupinách a věnoval se rovněž literární a audioknižní kritice. Žije v Pardubicích, kde na tamní univerzitě přednáší literaturu.

Jaroslav Konáš

Jaroslav Konáš je hudební a herní publicista na volné noze. Nejčastěji píše pro hudební měsíčník *Headliner*, který spoluzaložil, a do časopisů *ABC* a *Level*. Natáčí podcasty o herní hudbě a je autorem několika pořadů pro *Stream.cz* a *Mall.tv*. Nárazově publikuje i v dalších médiích. V roce 2018 literárně debutoval románem *Dominika*, poctou Praze a magickému realismu. V románu *Město v mlze*, folk hororu ze Sudet, se věnuje svému oblíbenému žánru – weird fiction. A ve svém dosud posledním románu, *Pádu citadely*, opět vstoupil na nové území, jímž se tentokrát stala postapokalyptická science fiction.

Pád citadely

Svět zanikne v Čechách. Přesněji řečeno v Praze, poslední výspě skomírajícího lidstva na zničené planetě bez života. Civilizace doklopýtala ke svému konci, avšak v citadele Praha přežívají poslední stovky tisíc lidí ve zdánlivě ideálním prostředí. Mají co jíst, kde spát, čím se pobavit... Utopie se však začíná rozpadat, když branou citadely projde tajemný cizinec. Člověk z pustiny tam venku, kde neměl zůstat nikdo naživu.

Román Jaroslava Konáše se zabývá otázkou, nakolik dokáže být společnost trvale stabilní a zodpovědná tváří v tvář narůstající nejistotě, nedůvěře a populismu. Nový svět tvoří nové hrdiny... ale i nové zrádce.

Již vyšlo:

Město v mlze

Převlékání jara

Přeložil Milan Žáček

New York, dvacátá léta 20. století... Seznamte se s Augustem Berrycloth-Youngem – Angličanem a dandym, který ze svého bytu s výhledem na Washington Square pozoruje a popisuje ruch jazzového věku.

Z malátného poklidu ho vyruší příjezd Thomase Nightingalea, starého přítele, s nímž ho pojí společná minulost a vzdělání ve věcech magických. Nightingale v New Yorku potřebuje pomoc; řeší případ, v němž hraje hlavní roli starý saxofon. Augusta vytáhne z vyhrátého lože do velkoměstských ulic, na chladné pobřeží Long Islandu a také do jazzových klubů, které na lidské smysly útočí nejen hudbou, nýbrž i magií a šílenstvím...

Nový originální příběh Bena Aaronovitcha potěší i čtenáře se slabostí pro duchaplnou prózu P. G. Wodehouse.

Novela ze světa Řek Londýna, v níž tentokrát dostává velký prostor Thomas Nightingale

Již vyšlo

Řeky Londýna, Měsíc nad Soho, Šepot podzemí, Prokleté domovy, Záludné léto, Strom viselců, Nejodlehlejší stanice, Zvony Londýna, Stín nad Trevírem, Falešná hodnota, Historiky z Rozmaru, Co dělala Abigail v létě, Rodinné stříbro, Zimní dary

Ben Aaronovitch

Ben Aaronovitch (* 1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku svižně se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro proslulý anglický seriál *Doctor Who* či pro levnou space operu *Jupiter Moon* a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého Pána času. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady *Doctor Who: Remembrance of the Daleks, Transit, The Also People a So Vile a Sin*. Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví *Waterstones*, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem

foto © Jan Kríkava

Reinhard Kleist

Reinhard Kleist (* 1970) patří k průkopníkům německého grafického románu a k nejlepším tamějším komiksovým autorům. Je několikanásobným držitelem nejprestižnější německé komiksové ceny „Max a Mořic“. První velký úspěch zaznamenal s trilogií *Berlinoir* (spolu se scenáristou T. O. Meissnerem). S komiksem o životě countryového hudebníka Johnnyho Cashe z roku 2006 prorazil i ve světě. Kniha *Johnny Cash, I see a darkness* byla přeložena do 14 jazyků a mnohokrát vyznamenána (čes. Argo, 2016). Následovaly životopisné grafické romány *Castro a Boxer: Pravdivý příběh Hercka Hafta*, přeložený do 17 jazyků (čes. Argo, 2015). Řady ocenění se dočkal rovněž *Sen o olympiádě* zachycující krátký život somálské olympijské sprinterky Samii Jusuf Omarové (čes. Argo, 2017). Mimořádně úspěšný byl komiks *Nick Cave, Mercy on me* (čes. Argo, 2018). V roce 2021 Argo vydalo ještě *Knock Out!*, komiksový životopis černošského boxera Emile Griffitha.

David Bowie

Rockový mesiáš

Přeložila Alena Pokorná

Hlavní postavou dvoudílného grafického románu Reinharda Kleista je britský hudebník David Bowie. První část nazvaná *Starman* pojednává o Bowieho rodině, o vlivu, jaký na jeho hudební vkus měl bratr Terry, o hudebních začátcích a hlavně o zrodu rockového mesiáše Ziggyho Stardusta, jehož provokativní hra se sexuální identitou a genderovými rolemi se stala stavebním kamenem Bowieho slávy. Druhá část nazvaná podle slavného alba *Low* líčí roky, které Bowie strávil v Západním Berlíně ve společnosti Iggyho Popa, drog a hudby německých kapel Kraftwerk a Tangerine Dream.

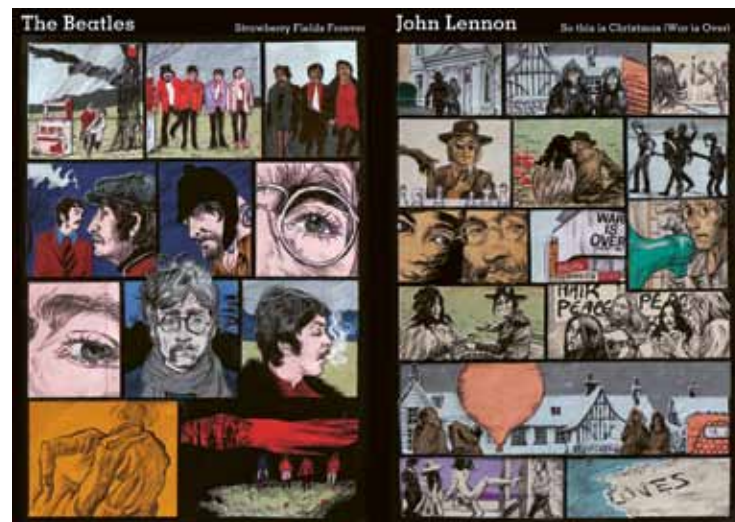
Již vyšlo:

Boxer, Johnny Cash, Sen o olympiádě, Nick Cave, Knock out!

Comics Playlist

Ilustrátor a komiksový autor Richard Fischer používá ve své tvorbě originální techniku kreslené koláže. Vedle toho působí jako kytarista a zpěvák, aktuálně v kapele Bavor a Javor. Obě profese spojil v kolekci komiksů, které beze slov ztvárňují videoklipy k celé škále písní, od rockových hitů přes písničkáře až po blues a jazz, od veleslavných interpretů a kapel po ty okrajové, od Boba Dylana, Johnnyho Cashe či Iggyho Popa přes Death South, Françoise Hardyovou až po dechovku Provdované s „frontmanem“ výtvarníkem Františkem Skálou. Součástí obsahu knihy, imitujícího vizuál YouTube, budou QR kódy, s jejichž pomocí lze zhlédnout příslušné hudební videoklipy. Předmluvu napsala hudební publicistka Jana Kománková.

Již vyšlo: Rváčov 2

Richard Fischer jr.

Richard Fischer jr. (* 1968) se vyučil strojařem v Sezimově Ústí. Po vojně pak dva roky strávil v továrně, než odtud zběhl na Školu umění a managementu v Hostivaři, kde odmaturoval v oboru propagační grafika. Od té doby se žije výtvarně na volné noze. Vytváří ilustrace a komiksy, v rodinném projektu *Domácí dílna* se věnuje užité malbě, tvorbě interiérů a tiskům na textil. Přispívá ilustracemi do tištěných časopisů a knih.

Charta 77

Konec bezčasí

Jako by tehdy někdo zastavil čas a zhasl světlo. Lidé ohnuli hřbety a pozapomněli na ideály. Většina rezignovala, menšina dokonce neváhala kolaborovat. Tak vypadala česká společnost za takzvané normalizace, tedy v době sovětské okupace po srpnu 1968. Pak se ale objevila Charta 77. Text, který nepožadoval nic víc a nic míň, než aby vláda dodržovala vlastní zákony a mezinárodní závazky. Zlomový dokument, pod který se podepsaly stovky nelhostejných lidí nejrůznějších povolání a názorů. Pramínky svobodného myšlení a kultury, které dosud jen živořily, se spojily do jednoho toku. Na konci tunelu se rozsvítilo světlo a čas se dal zase do běhu... O tom všem a mnohém dalším vyprávěly pro sbírku Paměť národa stovky pamětníků. My jsme pro vás vybrali pět příběhů. Pavel Landovský svým řídicím umem zajistil, že se text Charty mohl šířit i poštou. Dana Němcová ve svém bytě poskytovala útočiště svobodomyšlným jedincům. Ladislav Hejdánek pořádal nezávislé filozofické semináře. Zdena Tominovou s rodinou přinutili estébáci k emigraci. Jan Hájek nesměl kvůli angažovanosti svého otce studovat, což rezonovalo v celé Evropě.

Pět scenáristů (Alice Horáčková, Barbora Šťastná, Dalibor Vácha, Tomáš Baldýnský a Jan Blažek) se spojilo s pěti výtvarníky (Richard Fischer, Ján Kurinec, Kateřina Čupová, Teresa Kiene a Maja Chyl), aby vám přinesli komiks plný odvahy, obětavosti, občanské angažovanosti a snahy zachovat si za všech okolností vlastní lidskou důstojnost.

Vychází ve spolupráci s Post Bellum

Bouncer 2

(alba 8 až 12)

Přeložil Richard Podaný

Jedna z nejslavnějších westernových sérií v evropském komiksu, jejíž první část vznikla mezi lety 2001 a 2009. Těchto sedm alb vyšlo česky souborně a s velkým úspěchem v roce 2019. Na dokončení cyklu se nějakou dobu čekalo; další dvě alba obstaral stejný tvůrčí tým, zbylými třemi příběh završil už sám François Boucq.

Hrdina série, jednoruký pistolník a „vyhazovač“, stále řídí svůj saloon Inferno v Barro City, ale do jeho už tak nelehkého života znovu zasáhne zločin a násilí a on se musí vydat za pomstou. A cesta jej zavede do nejpeklejšího místa Divokého západu, brutální trestanecké kolonie Deep-End, kde se musí nechat dobrovolně uvěznit, aby se dostal k vrahům svých blízkých. Boucq opět exceluje při kresbě úchvatných pouštních krajin i zachycování postav, navazuje na děj a duch nastavené v komiksu Jodorowským a pokračuje v tradici drsného, nemilosrdného westernu.

Alejandro Jodorowsky

Alejandro Jodorowsky: muž, který se těžko vtěsňuje do několika řádek; nejen komiksový scenárista, ale i spisovatel, avantgardní filmař, režisér či spirituální guru. Český čtenář zná už řadu jeho komiksových scénářů a předloh od *Incalu* přes *Kastu Metabaronů* a *Bílého lámu* po *Andělské dráčky* a další.

François Boucq

François Boucq (* 1955) je výrazný francouzský komiksový autor proslulý precizní kresbou a smyslem pro detail i absurditu. Mezinárodní uznání získal sérií *Bouncer* (scénář Alejandro Jodorowsky), drsným westernem s jednorukým vyhazovačem, který balancuje mezi brutalitou a morálním kódexem. Jeho styl kombinuje realistickou anatomii s groteskní nadsázkou a dynamickou kompozicí.

Dalibor Vácha

Medailon na str. 29

Michal Kocián

Michal Kocián (* 1960) od dětství rád kreslil a zvláště ho zajímaly kreslené seriály, obdivoval tvorbu Káji Saudka a francouzské kreslíře komiksů. Kreslil komiksy do šuplíku, po vzniku časopisů Kometa a Aréna do nich začal přispívat. Ilustroval několik knih Jaroslava Foglara a tři roky vydával časopis Skaut-Junák. S V. Tomanem pracoval na komiksu *Kruan* pro časopis ABC, pro který pak vytvořil komiksy i s jinými scenáristy. Od roku 2005 se už plně věnuje časopiseckému a knižnímu komiksu s převážně historickou tematikou pro několik nakladatelství (Argo, Albatros Media, Olympia).

Vilda

Ilustroval Michal Kocián

Našemu Vildovi, meziválečnému československému mistrovi v boxu, sluší vlastně všechno – boxerský ring, smoking i náš komiks! Co uvidíte? Nejen světla neonů Mekky boxerů na Seině, ale také šed' počínající okupace Prahy a hlavně cestu jedné sportovní hvězdy do střelecké věže bombardéru bojujícího na evropském nebi za svobodu spoutané vlasti. To všechno vás čeká v novém ohromujícím grafickém románu – a víte co? Dokázal by Vilda Jakš knocknout Adolfa Hitlera? My víme, že ano, i s jednou rukou za zády!

Jméno růže

Komiksová adaptace slavného románu Umberta Eca přináší strhující příběh středověkého kláštera v podání mistra kresby Mila Manary. Temná detektivní zápletka, v níž františkán Vilém z Baskervillu a jeho žák Adso odhalují sérii záhadných úmrtí, ožívá v sugestivních obrazech plných detailů, atmosféry i smyslovosti. Manara citlivě převádí Ecův intelektuální román do vizuální podoby, aniž by ztratil jeho hloubku, napětí a filozofický přesah. Výsledkem je dílo, které osloví jak čtenáře předlohy, tak nové publikum hledající výjimečný grafický román.

Milo Manara

Milo Manara (* 1945) je italský kreslíř, který se věnuje komiksové tvorbě již od roku 1969. Patří mezi žijící legendy komiksového média a vedle vlastní tvorby spolupracoval například s Neilem Gaimanem a dalšími prvotřídními scenáristy.

Usamaru Furuja

Usamaru Furuja (* 1968) se nejprve věnoval olejomalbě a sochařství, ale v roce 1994 se rozhodl proniknout i na komiksovou scénu a začal tvořit pro avantgardní magazín Garo, kde debutoval komediálním stripem *Palepoli*. Jeho tvorba, inspirovaná autory japonské komiksově Nové vlny (mezi něž patří mj. Taijō Macumoto), je široce rozkročená mezi undergroundem a mainstreamem, a vyniká temným, psychologicky intenzivním a často surrealistickým stylem, kombinujícím realistické detaily s groteskními nebo expresionistickými prvky.

Naše milenecká sebevražda

Středoškolačka Noel si přeje umřít. Škola je pro ni utrpení, doma má peklo a je přesvědčená, že jí nikdo nerozumí. O to větší je její překvapení, když konečně potká spřízněnou duši – spolužáka Eišina, jehož zvrácenost naplní Noel novou nadějí. Konečně někdo, kdo jí pomůže zemřít...

Skupinová terapie

Přeložil Michal Zahálka

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Manu Larcenet patří mezi největší osobnosti současného světového komiksu – a *Skupinová terapie* je jeho sebeironickou výpovědí o podstatě umělecké tvorby. Hrdinou komiksu je samotný Manu Larcenet, respektive jeho stejnojmenné satirizované alter ego, které za svou komiksovou tvorbu obdrželo i Nobelovu cenu za literaturu a řadí se k nejmocnějším lidem na světě, nyní ale prochází silnou tvůrčí krizí a obdobím depresí. Inspirován Nietzscheho nahodile zaslechnutou tezí, že „musí mít chaos ve svém nitru, kdo zrodití chce tančící hvězdu“, rozhodne se Larcenet v sobě zmatek a rozervanost cíleně pěstovat. Noří se do sebe a podniká pouť dějinami tvoření a inspirace od pravěku po současnost, během níž se setkává například s Raffaelem Santim, Leonardem da Vincim či Charlesem Baudelairem.

Komiksová trilogie, za jejíž poslední díl získal autor roku 2023 Prix Gotlib, prestižní francouzské ocenění pro humoristický komiks, se vyznačuje mnohovrstevnatostí svého výtvarného i jazykového vtipu. Vtip ovšem není to jediné, oč jde: je to komiks s výpovědí o povaze inspirace a lidské mysli. Larcenet, nepochybný velmistr ironie i sebeironie, v tomto svém nejosobnějším díle dokázal každé stránce, každé replice a každé kresbě dodat explozivní nálož tragikomiky, jakou umí vytvořit právě jen dokonale nadávkovaná směs skepse s humorem neustupujícím před ničím.

Již vyšlo: Brodeckova zpráva, Cesta, Blast

Manu Larcenet

Manu (Emmanuel) Larcenet (* 1969) je plodný a výrazný francouzský komiksový tvůrce, který pracoval pro časopisy *Fluide Glacial* a *Spirou*. Českému čtenáři se představil už ve dvou svých polohách – jako výtvarník humorných stripů Jeana-Yvese Ferriho *Zpátky na zem*, a jako adaptátor velmi slavných románů: dystopie *Cesta* podle Cormaka McCarthyho a poválečného psychologického dramatu *Brodeckova zpráva* podle Philippa Claudela. Naposledy v Argu vyšlo čistě autorské dílo, absurdní psychologická detektivka *Blast*.

Marie Doležalová

Marie Doležalová je ženou mnoha profesí, herečkou známou např. z filmu *Pusinky* nebo sitcomu *Comeback* i dalších televizních seriálů, tanečnicí a vítězkou sedmé řady *StarDance*, členkou nekonformní hudební skupiny *Olats otesoc* a také spisovatelkou a blogerkou. Její blog *Kafe a cigárko* získal Magnesii Literu 2015 jako blog roku, přičemž následně dostal také podobu knihy a audioknihy. V roce 2018 Marii vyšla kniha vzpomínek na dětství *Jeden kopeček šmoulový*. V roce 2025 jí Argo vydalo sbírku pohádek *Dokud nesníš ty bonbóny, nedostaneš mrkev!*

Jáchym ze zámku a víla Vilomína

Ilustrovala Julie Šeblová

Ilustrační obrázek

Nová knížka herečky, blogerky a spisovatelky Marie Doležalové přináší originální, potřeštěný příběh, který potěší nejen čtenáře Roalda Dahla a Davida Walliamse.

Co má dělat dítě, když se něčím trápí? No přece jít za rodiči, to ví každý. Jenže co když nemají pro samé starosti čas ho vyslechnout? Pak nezbyvá než... zavolat svého anděla strážného. Ten Jáchymův se ale vymyká všem představám a zvyklostem. Je to totiž fintivá víla Vilomína a pro samé parádění málem nestihne Jáchyma zachránit. A to je teprve začátek notně praštěného dobrodružství, v němž jde o záchranu jedné rodiny i obyvatel zámku se sedmdesáti pokoji.

Již vyšlo:

Dokud nesníš ty bonbóny, nedostaneš mrkev!

Koho hledá Františka?

Ilustrační obrázek

Že je Berlín hlavní město Německa, asi víte? Ale byli jste v něm už někdy? Vypravte se tam s liškou Františkou. Její berlínské příhody doplňují originální, ručně ušité a detailně vyšité ilustrace. Liška Františka stojí na nástupišti pražského nádraží a loučí se s kamarádkou Terezkou. Než lištička nastoupí do vlaku, který ji zaveze do Berlína, ještě uslyší Terezčina nabádavá slova: „Najdi Sesama!“ No jo, ale kde ho má v tom velkém městě najít? A kdo to vlastně je? Na cestě za tajuplným neznámým poznává Berlín s jeho pamětihodnostmi i jinými zajímavostmi a zažije řadu pozoruhodných příhod.

Eva Matásková

Eva Matásková (* 1987, Olomouc) se nějaký čas živila překládáním z němčiny a angličtiny, poté pracovala v marketingu a PR. Šest let žila v Berlíně. V Českém středohoří má sad a včelíny. Kvůli včelám dokonce dálkově studuje včelařské učiliště. Se svým manželem hercem Davidem Matáskem sdílí vášně pro cestování na Vespách. Neustále něco vyrábí, šije, plete a vyšívá, vlastnoručně si ušila a vyšila celý hanácký kroj (a ten je opravdu hodně zdobný). Žije na pražském Žižkově jen kousíček od Arga a má třeskaté vtipného syna Toníka, vášnivého čtenáře.

Martin Čepa

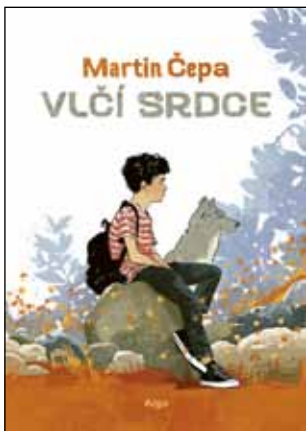
Martin Čepa (* 1990, Jindřichův Hradec) vystudoval obor Přístroje a metody pro biomedicínu na ČVUT v Praze. V současnosti pracuje jako výzkumný pracovník v jedné biotechnologické společnosti. Žije v Letohradu se svou ženou a čtyřmi dětmi. Jeho prvotina *Zvon* (Argo, 2024) se dostala do užší nominace na cenu DILIA Litera za debut a do katalogu Nejlepší knihy dětem, který sestavují odborníci na dětskou literaturu.

Ján Kurinec

Ján Kurinec (* 1983) je ilustrátor a knižní grafik. Jako ilustrátor spolupracoval s nakladatelstvími Host, Albatros Media, Ikar, Mladé letá atd. Ve spolupráci se Slovenskou akademií věd založil knižní edici Veda pre deti, ve které vydává knihy popularizující vědu a základní výzkum. Patnáct let působil jako pedagog na základní umělecké škole (obory kresba, malba, klasická grafika). Žije v Nitře.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Vlčí srdce

Když se jedenáctiletý Kája s rodiči přestěhuje z Prahy do podhorské vesnice, zhroutí se mu celý svět. Čeká ho nová škola, noví spolužáci a úplně odlišný rytmus života. Navíc se místní klučičí parta rozhodne udělit „přivandrovalci z města“ pořádnou lekci, která málem skončí tragicky. A tak osamělý Kája z nudy prozkoumává rozlehlý statek, svůj nový domov, a učiní nečekaný objev: najde tu předměty, které patřily zdejšímu partyzánovi bojujícímu na vlastní pěst proti německým okupantům. Ve skalách v lese dokonce narazí na jeho skrýš. A pak se jednoho dne do stodoly přitoulá mladý vyhublý vlk... S ním po boku zažije Kája dobrodružství, o jakém se mu ani nesnilo.

Již vyšlo:
Zvon

Děvčátko s puškou

Přeložil Vítězslav Mikeš
Ilustrovala Lina Itagaki

Ilustrační obrázek

Když se Litva za druhé světové války stala kořistí sovětského Ruska, začaly brutální represe prováděné masovými deportacemi a popravami místních obyvatel. Litevci se však svobody nehodlali vzdát a na padesát tisíc mužů a žen vedlo proti Sovětům partyzánskou válku. A právě do tohoto období je zasazen komiksový příběh o odvaze a nezdolnosti malého litevského děvčátka. Když Magda v důsledku deportací přijde o svou rodinu, ocitá se v lesním partyzánském bunkru. Zpočátku se jen obtížně vyrovnává s novou životní situací a její dětská naivita se střetává s drsností partyzánů. Nakonec je jim ale velkou pomocnicí, protože má užitečné dovednosti, které jí naučil její táta, skautský vedoucí: zahladit stopy a zmást nepřítel, spravit boty i upéct rybu. V nouzi dokonce zraněnému bojovníkovi zašije ránu. Nejnebezpečnější úkol na ni ovšem teprve čeká...

Již vyšlo: Sibiřské haiku, Kamínek

Marius Marcinkevičius

Marius Marcinkevičius (* 1966), původním povoláním lékař, patří k oceňovaným litevským autorům knih pro děti, píše básně i prózu. V roce 2017 obdržel za knihu *Draugystė ant straublio galo* (Přátelství na konci sloního chobotu) cenu IBBY pro nejlepší litevskou dětskou knihu roku. Jeho dílo bylo přeloženo do celé řady jazyků, angličtiny, francouzštiny, němčiny, italštiny, čínštiny, řečtiny, kazaštiny atd. Žije ve Vilniusu.

Lina Itagaki

Lina Itagaki (* 1979) je litevská ilustrátorka a komiksová autorka. Vystudovala mezinárodní obchod v Tokiu. Po návratu do vlasti pracovala pro japonskou společnost vyvíjející videohry. To ji přitáhlo k výtvarnému umění, a tak se přihlásila na vilniuskou Akademii umění, kde v roce 2014 absolvovala v oboru grafiky a knihtiskařství. Za své ilustrace získala řadu litevských i zahraničních ocenění.

Caitlin Schneiderhanová

Caitlin Schneiderhanová je spisovatelka a televizní scenáristka. Podílela se na tvorbě scénáře televizního seriálu *Stranger Things* produkovaného společností Netflix. Během natáčení druhé a třetí seriálové řady působila rovněž jako asistentka režie. Žije v Los Angeles.

Stranger Things

Nancy na stopě

Přeložila Dominika Křestňanová

Děj románu, jehož hlavními postavami jsou Nancy Wheelerová a Robin Buckleyová, se odehrává v mezidobí mezi čtvrtou a pátou řadou kultovního seriálu *Stranger Things*.

Nancy by měla na podzim nastoupit na univerzitu, ale může z Hawkinsu vůbec odejít, jestliže kdesi v přítmí pořád číhá Vecna? Když se začne spolužák Joey Taft chovat podivně, je Nancy přesvědčená, že si netvor vybral další oběť. A proč náhle tolik obyvatel Hawkinsu trpí dýchacími potížemi? Jakmile se Nancy s Robin pustí do vyšetřování, pověsí se jim na paty tajemný muž. Kdo to může být? Má snad něco společného s Obráceným světem?

Již vyšlo:

Šílená Max, Rebelka Robin, Lucas v ohrožení, Dustinův experiment

Santa a syn

Přeložila Veronika Volhejnová
Ilustroval Adam Stower

Je štědrovečerní noc.

V nejslavnějším hračkářství na světě řadí protřelí zloději. A co hůř, chtějí ho vyhodit do povětří! Nepočítali ale s tím, že uvnitř je právě Santa a jeho syn. A ti přece nemůžou něco takového dopustit! Jenomže jak na to, když nemají jiné zbraně než hračky? Proti bombě z druhé světové války sotva něco zmůžou bublifuk, gumové míčky, balónky se slizem, a dokonce ani celá smečka psů na baterky.

Ale Santa se nevzdává, a jeho syn už teprve ne! Ostatně, je Santa vůbec Santa, nebo někdo docela jiný? A co s tím vším má společného Elvis Presley?

Již vyšlo:

Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útek, Nejhorší děti na světě, Pan Smradoch, Kluk v sukničích, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něfo, Bestie z Buckinghamského paláce, Sliz, Operace Banány, Nejhorší rodiče na světě, Babička drsňačka znovu v akci, Superstrašlivák, Nejhorší mazlíčci na světě, Kosmokluk, Robopes, Nejhorší netvoři na světě. Packalloví, Astrošimpanz

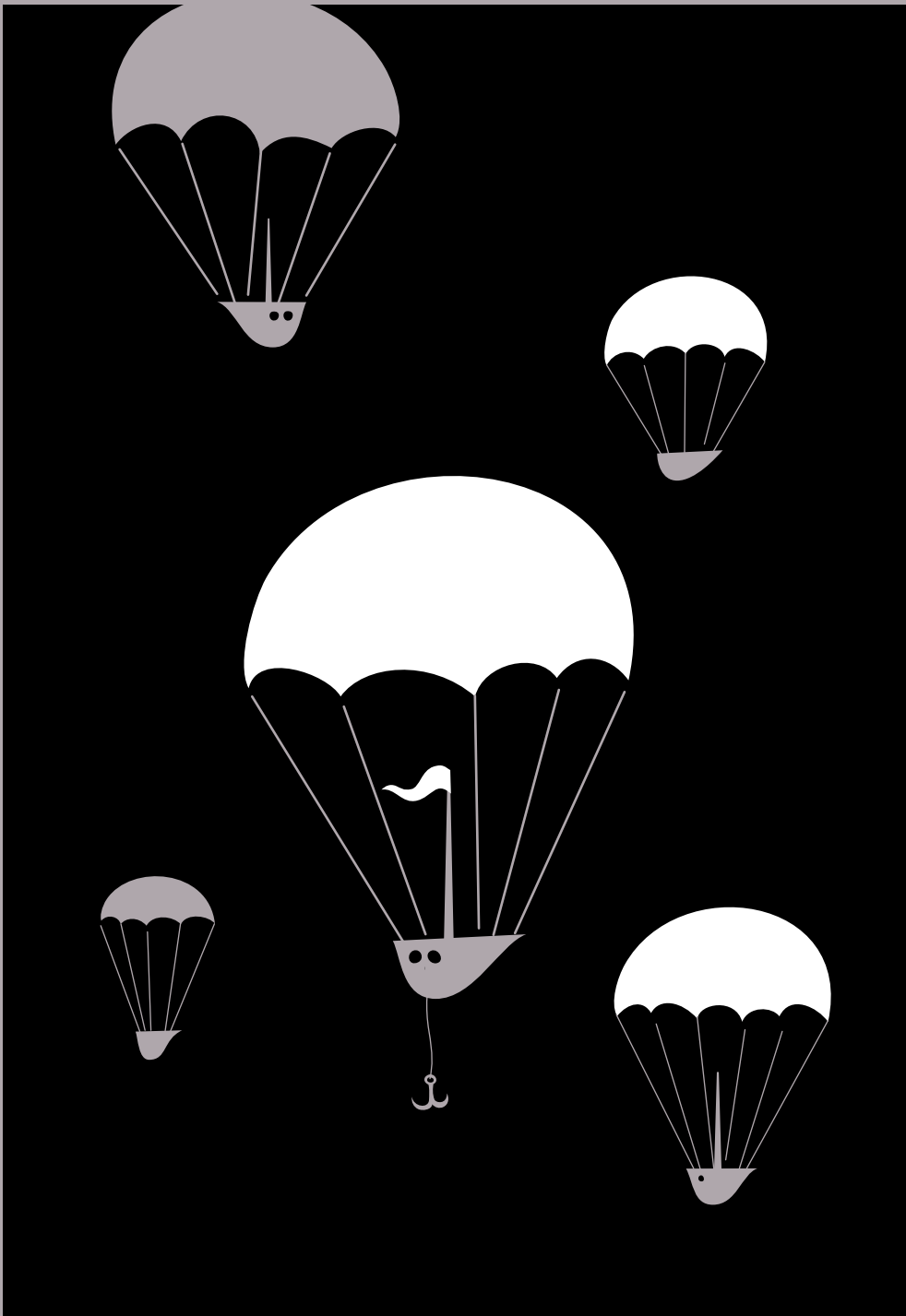
David Walliams

David Walliams je britský herec a scenárista, spoluvůdce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award.

V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vypravěčsky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanějším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do 55 jazyků a po celém světě se jich prodalo 45 milionů výtisků.

foto © Simon Emmett Sept

nakladatelství argo

Populárně- naučná a odborná literatura

62-73

Karel Zámečníček

Karel Zámečníček (* 1965) je spisovatel, fotograf a knihkupec. Své fotografie publikoval v knihách *Osm hlav* (Votobia, 2000), *Zasvěcené demony* (Votobia, 2001), *Vertikální nostalgje* (Votobia, 2002), *Objevovaná Olomouc* (Poznání 2012), *Domovní znamení v Olomouci* (Poznání 2013), *Olomoucké panoptikum* (Poznání, 2013) a je autorem knih *Deník partyzána* (Poznání, 2022) a *Olomouc ztracená v čase* (Poznání, 2024).

Pozdrav z Olomouce

469 pohlednic s podrobným popisem z velké rodinné sbírky olomouckého sběratele jedinečným způsobem zachycuje památky, život a proměny města Olomouce od konce 19. do konce třicátých let 20. století.

Miles autobiografie

Přeložil Josef Rauvolf

Ilustrační obrázek (foto © Palumbo)

Představovat amerického jazzového trumpetistu Milese Davise je nejspíš zbytečné – tento vpravdě geniální hudebník nejen že byl v všech podstatných proměn poválečného jazzu, on je přímo režíroval. Vliv, jaký měl na jazz – a moderní hudbu vůbec –, lze jen těžko zcela docenit. Ve své autobiografii Miles vypráví nejen o své hudbě, ale také o všech slavných jazzmancích, a to tak, jak se o nich obvykle nepíše. Nebere si před ničím servítky, žádná modla mu není dostatečně svatá, a tak jsou jeho paměti velice osobitým a svérázným pohledem na historii jazzu. Davis ovšem nezapomíná ani na rockové muzikanty, s velkou úctou mluví například o Jimi Hendrixovi či Princovi. Vzpomíná také na svůj bohatý osobní život, na své manželky i milenky, na divoké drogové i sexuální eskapády, přitom však nezastírá svou leckdy temnou minulost. Z každé věty jeho autobiografie je ovšem cítit, jak silnou osobností byl – jinak by se ostatně nestal Králem jazzu. Nové, revidované vydání knihy v překladu Josefa Rauvolfa vychází u příležitosti stého výročí narození Milese Davise.

Miles Davis

Miles Davis (1926–1991) patří k nejvlivnějším hudebníkům 20. století a klíčovým postavám moderního jazzu. Trumpetista s nezaměnitelným, úsporným výrazem stál u zrodu i proměn několika jazzových směrů – od cool jazzu přes hard bop a modální jazz až po průkopnické fúze jazzu s rockem a funkem. Spolupracoval s řadou legend a jeho alba se stala milníky hudebních dějin. Jeho *Autobiografie* nabízí otevřený, syrový a osobní pohled na život umělce, jenž nikdy nepřestal hledat nové cesty.

Quincy Troupe

Quincy Troupe (* 1939) je americký básník, publicista a editor. Působil jako profesor tvůrčího psaní a dlouhodobě se věnoval zkoumání černošské literatury a kultury.

Robert Mikoláš

Robert Mikoláš (*1966) je novinář, historik a diplomat. Byl dvacet let zahraničním a válečným zpravodajem Českého rozhlasu, z toho více než šest let jako stálý zpravodaj pro Čínu a východní či jihovýchodní Asii. Pokrýval konflikty a katastrofy v Asii, Africe i Evropě (Kosovo, Podněstří, Ukrajina, Irák, Afghánistán, Sýrie, Barma, Somálsko, Filipíny, Zimbabwe, Jižní Súdán, Alžírsko, Malí, Nigérie a další).

V roce 2018 se stal ředitelem Českého centra v Tel Avivu a Českého domu Jeruzalém. Po pěti a půl letech v Izraeli začal působit jako ředitel Českého centra Řím a Českého centra Milán. Je držitelem řady novinářských cen, včetně Prix Bohemia Radio. Napsal knihy *Zápisky z války a katastrof* a *Jiří Dienstbier: Žít naplno* a jako spoluautor se podílel na několika dalších sbornících a publikacích.

„Jako novinář jsem mnohokrát stál mezi dvěma světy – tím, který se hroutí, a tím, který o tom nechce slyšet. A největší povinností je nepřinášet senzace, ale pravdu, která někdy bolí víc než kulky.“

Za hranou ticha

Reportáže z míst, kam se běžný smrtelník nedostane

Do války stopem, pěšky přes hranici v džungli, kde silnice neexistuje, tuk-tukem do hnízda teroristů. Kniha je osobitým svědectvím rozhlasového zpravodaje z několika kontinentů, kde pokrýval konflikty a přírodní katastrofy. A také je unikátním pohledem do práce novináře, který mnohdy riskuje život i zdraví, skrývá či mění identitu, peníze schovává v oblečení i po těle a chtít nechtě se musí přizpůsobit domorodým zvykům. Nabízí autentické reportáže z nejrizikovějších oblastí i z míst, kam se běžný smrtelník nemá šanci dostat – z fronty proti Islámskému státu, po stopách Boko Haram, z bunkrů severokorejských Kimů či procesů s Radovanem Krejčířem. Přináší i příběhy obyčejných lidí čelících přírodním katastrofám, válkám i chudobě – z japonské Fukušimy zasažené jadernou havárií, z opiových doupat v Laosu, ze Srí Lanky postižené tsunami, z Barmy pod nadvládou vojenské junty nebo čínské obce stojící na haldách hořícího uhlí.

S kým by Amélie nechodila

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Eseje o systémové korupci v současném výtvarném umění

V roce 2013 otiskl *Salon Práva* Malijejského esej *Vnitřní okruh*, v níž autor přirovnal fenomén současného umění k prostoru čisté moci. To vyvolalo řadu souhlasných i bouřlivě polemických reakcí často na hranici osobních útoků. V nových textech, z nichž se skládá tento soubor, Malijejský prohlubuje a zpřesňuje svou argumentaci. Pojmenovává konkrétní kulturně-sociální fenomény, jež mocenský komplex současného umění vytvářejí, a ve svých důsledcích prohlubují propast mezi umělcem a divákem. Cyklem dvanácti čtivých, volně propojených textů čtenáře provází vypravěč společně s poněkud záhadnou Amélií. Kapitola *Kam zmizel ten sešitek* byla v roce 2021 otištěna jako samostatná esej v *Salonu Práva* a v roce 2022 obdržela zvláštní uznání poroty Ceny Toma Stopparda.

Již vyšlo:

Měsíc nad řekou Tejo, *Miliónový čas*, *Otevřený prostor*

Igor Malijejský

Igor Malijejský (*1970) je básník, prozaik a umělecký fotograf. Po studiích teoretické fyziky a filozofie vystřídal řadu zaměstnání, pracoval jako čerpač, učitel, redaktor či složenkář. Patnáct let připravoval společně s Jaroslavem Rudišem pravidelný literární kabaret EKG v pražském divadle Archa. Vydal básnické sbírky *Bělomorka* (2003), *Druhý den po konci světa* (2013), *Zimní království* (2016) a *Poprvé v nějakém baru* (2021), povídkové soubory *Družba* (2005), *Měsíc nad řekou Tejo* (Argo, 2014), netradiční kuchařku *Hladová kuchařka* (2013) a román *Otevřený prostor* (Argo, 2019), a také tři fotografické monografie: *Znamení* (2006), *Znamení Lvova* (2016) a *Fotografie 1996–2016* (2017). Černobílé analogové fotografie vystavuje především v zahraničí, kde jsou jeho práce zastoupeny v řadě muzejních i soukromých uměleckých sbírek.

foto © Miro Švalik

Richard Dawkins

Richard Dawkins (* 1941) je britský zoolog, etolog, evoluční biolog a popularizátor vědy, do roku 2008 byl profesorem na Oxfordské univerzitě, nyní se věnuje převážně publikační činnosti. Jeho práce má obrovský vliv na chápání biologie odbornou veřejností, ale ještě větší je její význam pro to, aby vědě obecně, tedy metodám vědeckého myšlení, porozumělo laické publikum. O tom svědčí mimo jiné i skutečnost, že se pravidelně umísťuje v čele různých žebříčků největších myslitelů či nejvlivnějších vědců, nezdídko na prvním místě. Mezi autorovy nejznámější knihy patří světové bestsellery *Sobecký gen*.

Zázraky evoluce

Genetická kniha předků

Přeložil Pavel Pecháček

Podle přelomového přístupu k evoluci všeho živého, který ve své nejnovější a bohatě ilustrované knize představuje Richard Dawkins, lze číst tělo, chování i geny každého tvora jako záznam o podobě světa, v nichž přeživali jeho předkové. Kůži dokonale maskovaného pouštní ještěra, která na hřbetu nese „namalovanou“ vyprahlou krajinu plnou písku a kamení, tak můžeme vnímat jako popis dávných pouští a světů ještě vzdálenějších.

Takové popisy se neomezuji jen na povrch, ale zasahují hluboko pod něj. Jemná dláta přírodního výběru totiž pronikají až k základním stavebním kamenům těla, do každé buňky všech živých bytostí. Dawkins předkládá mnoho fascinujících příkladů moci přírodního výběru vytvářet nesmírně propracované struktury i páchat zdánlivě hrubé chyby a rozebírá vlivné kritické připomínky vůči genocentrickému pohledu na život. V překvapivém závěru se zamýšlí nad otázkou, zda nelze na všechny „naše“ geny pohlížet jako na ohromnou kolonii spolupracujících virů.

Sobecký gen

Překlad Vojtěch Kopský

Vliv kultovní knihy *Sobecký gen* lze jen těžko přecenit. Richard Dawkins v ní shrnul, rozvedl a zpopularizoval poznatek, že hybateli evoluce jsou geny, nikoliv jednotlivci, kteří jsou jejich nositeli, čímž mimo jiné vysvětlil i altruismus, tedy nesobeckost, v lidském jednání. Sobecký gen ovšem sleduje i další strategie chování, jako je spolupráce a zrada, komunikace a manipulace všeho druhu, počínaje kamufláží a konče chemickým ovlivněním nervové soustavy parazitovaného jedince. Půl století od prvního vydání je jádro této publikace uznávanou teorií a její ústřední metafora stále inspiřující. Autor knihu při příležitosti jubilejního vydání opatřil novým doslovem, v němž reflektuje, jak obstála i po padesáti letech intenzivního výzkumu na poli evoluční biologie a jak jsou její myšlenky nadále rozvíjeny. Závěrečné slovo k novému českému vydání napsal přední český evoluční biolog Jan Zrzavý.

Již vyšlo: Největší show pod Sluncem, Rozchod s bohem

Ed Conway

Edmund Conway (1979) je britský novinář, absolvent Pembroke College v Oxfordu a Kennedy School of Government na Harvardu. Spolupracuje mimo jiné s televizí Sky News, psal do *Daily News*, byl ekonomickým redaktorem deníků *The Daily Telegraph* a *Sunday Telegraph*. Věnuje se ekonomickým otázkám, kterým je věnována kniha *Ekonomie: 50 myšlenek, které musíte znát*, jež vyšla česky v roce 2013.

Svět materiálů

Šest základních surovin, které tvoří moderní civilizaci

Překlad Ondřej Prokop

Písek, sůl, železo, měď, ropa a lithium. Tyto základní materiály, které tisíce let pohanějí naši vynalézavost i chamtivost, daly vzniknout celým civilizacím a jiné naopak zničily. Někdy si možná myslíme, že dnešní svět stojí na beztlížných a volně poletujících informacích, Ed Conway nám však ve své knize připomíná, že i moderní jednadvacáté století nadále zcela závisí na hmatatelném světě materiálů. Vždyť jen v roce 2017 jsme vytěžili více surovin než za celou historii lidstva až do roku 1950. Optické kabely, z nichž je upředen celý web, měděné cévy elektrické rozvodné sítě, křemíkové čipy a lithiové baterie v útrokách našich mobilů i aut – to je *Svět materiálů*, který čtenáře zavede do prostředí těžby, výrobních postupů a pro spotřebitele téměř neznámých firem, jež společnými silami z běžných surovin vytvářejí produkty, bez nichž by moderní civilizace nemohla fungovat.

Má Einstein stále pravdu?

Černé díry, gravitační vlny a teorie relativity

Překlad Jiří Podolský

Albert Einstein je považován za ikonu geniality a jeho myšlení obdivují generace badatelů i laiků. Obecná teorie relativity, Einsteinův nejslavnější výtvor, po desetiletí úspěšně prochází jedním testem za druhým, včetně několika pozoruhodných nových zkoušek využívajících nedávno objevené gravitační vlny. Přesto existují důvody k pochybnostem. S neustále novými poznatky z kosmologie u řady vědců posiluje přesvědčení, že Einsteinova teorie neposkytuje úplný obraz kosmu, zejména kvůli její nekompatibilitě s jinou, podobně starou teorií: kvantovou mechanikou. Tato kniha přináší podrobný přehled historických i nedávných experimentů, jimiž vědci testovali obecnou relativitu, a ukazuje, v jakých podmínkách by mohla narazit na svoje limity a jak budou vypadat experimenty, které tato omezení mohou objevit.

Clifford Martin Will

Clifford Martin Will (1946) je kanadský teoretický fyzik, věnuje se obecné teorii relativity. Doktorát získal na California Institute of Technology, kde studoval u Kipa Thorna. Působil na Chicagské univerzitě a na Stanfordu, posléze na Washingtonově univerzitě v St. Louis a na Floridské univerzitě.

Nicolás Yunes

Nicolás Yunes (1980) je argentinský teoretický fyzik, profesor na University of Illinois Urbana-Champaign a zakladatel Illinoiského střediska pro pokročilý výzkum vesmíru (ICASU). Věnuje se zejména problematice extrémní gravitace či gravitačních vln.

Timothée Parrique

Timothée Parrique je ekonom zabývající se tzv. zeleným růstem či myšlenkou oddělování ekonomického růstu od negativních environmentálních dopadů. Byl výzkumným pracovníkem v oblasti ekologické ekonomie na Lundské univerzitě ve Švédsku, v současné době působí na HEC Lausanne – Fakultě obchodu a ekonomie Univerzity v Lausanne ve Švýcarsku. Je hlavním autorem zprávy „Decoupling debunked – Evidence and arguments against green growth“ (2019), kterou vydala European Environmental Bureau (EEB). Kniha *Zpomalit, nebo zemřít* zatím byla přeložena do devíti jazyků.

Zpomalit, nebo zemřít

Přeložil Daniel Jařab

Kniha si klade otázku, zdali je setrvačný systém výroby, na němž byla dlouhodobě založena naše ekonomická prosperita, dostatečným lékem na některé krize, jimž čelíme, nebo se spíše stal součástí jejich příčin. Autor pochybuje, že ke zmírnění změny klimatu, vymýcení chudoby, snížení nerovnosti, vytvoření pracovních míst, financování veřejných služeb nebo zlepšení kvality života stačí pokračovat trpělivě a beze změny jako doposud. Ovšem své závěry posouvá ještě dál, než jsme v debatách nad udržitelným rozvojem zvyklí, a svými argumenty se blíží spíše obhajobě udržitelného zpomalení (degrowth). Tím se rozchází i se současnými globálními snahami o ekonomický růst prostřednictvím vývoje šetrného průmyslu.

Hojnost

Přeložil Marek Tomeček

Sledovat dosavadní historii 21. století znamená sledovat historii nedostupnosti a nedostatku. Po letech odmítání výstavby nových bytů, čelí USA celostátní bytové krizi. Po letech omezení imigrace se nedostává pracovníků. Ambiciózní veřejné projekty se dokončují se zpožděním a nad rámec rozpočtu. Řešení problémů jedné generace se stává problémem generace následující. Pravidla a předpisy určené k zvládnutí krizí ze 70. let často brání projektům, které by pomohly vyřešit výzvy dvacátých let 21. století. Nikam se nelze pohnout bez revize institucí, které nefungují tak, jak by měly, bez změn v zákonech, které upravovaly zcela jiné poměry. Kniha mapuje politické, ekonomické a kulturní překážky bránící pokroku a navrhuje cestu k politice hojnosti, reaguje na současné výzvy a zároveň se upřímně vyrovnává s rozhořčením, které tolik lidí oprávněně pociťuje.

Ezra Klein

Ezra Klein je politický komentátor, publicista a moderátor globálně úspěšného podcastu *Ezra Klein Show* vysílaného deníkem *The New York Times*. Je spoluzakladatelem online magazínu *Vox*. Působil jako redaktor ve *Washington Post* nebo v online deníku *American Prospect*, pravidelně přispíval do *Bloomberg News* a *MSNBC*. Je autorem knihy *Why We're Polarized*, která se okamžitě stala bestsellerem podle žebříčku *New York Times*. Žije v Brooklynu v New Yorku.

Derek Thompson

Derek Thompson je redaktorem časopisu *The Atlantic* a moderátorem podcastu *Plain English*. Je autorem bestselleru *Hit Makers: How to Succeed in an Age of Distraction*. Žije v Chapel Hill v Severní Karolíně.

Alan Weisman

Alan Weisman je americký publicista a spisovatel, v letech 2004 až 2013 působil jako profesor žurnalistiky a latinskoamerických studií na Arizonské univerzitě. Vyučoval tvůrčí psaní a žurnalistiku na Prescott College a Williams College. Je autorem mnoha knih, nejčtenější je *Svět bez nás*, popisující scénář budoucnosti planety po vymření lidstva. Své reportáže z celého světa publikoval v časopisech *Harpers's*, *The New York Times Magazine*, *Los Angeles Times Magazine* nebo *Atlantic Monthly*.

Naděje umírá poslední

Přeložil Petr Kaiser

Co to znamená být člověkem v první linii existenční krize, v níž se ocitla naše planeta? Deset let autor cestoval po celém světě: byl svědkem reálných důsledků klimatických změn, setkal se s lidmi, kteří se snaží zmírnit a napravit naše prohřešky z minulosti. Od zaplavených Marshallových ostrovů po obnovené mokřady v Iráku, od Nizozemska a Bangladéše přes korejskou demilitarizovanou zónu až po města a pobřeží v USA. Mluvil s těmi, kteří bojují s horkem, hladem, stoupajícími přílivy a ohroženou přírodou. Ve své knize vzdává hold kreativitě inženýrů, vědců, ochránců přírody, ekonomů, architektů a umělců, kteří vymýšlejí nápadité reakce na nejistou a zlověstnou budoucnost. Jak se cítíme, chováme, jednáme, plánujeme a sníme, když se blíží budoucnost, která se rozhodně liší od té, kterou jsme znali, a když jsme nejspíš dosáhli bodu, odkud není návratu?

Již vyšlo:

Odpočítávání, Svět bez nás

Zářivé a temné roky

Největší generace fyziků a kvantový svět

Překlad Jan Klíma a Pavel Stránský

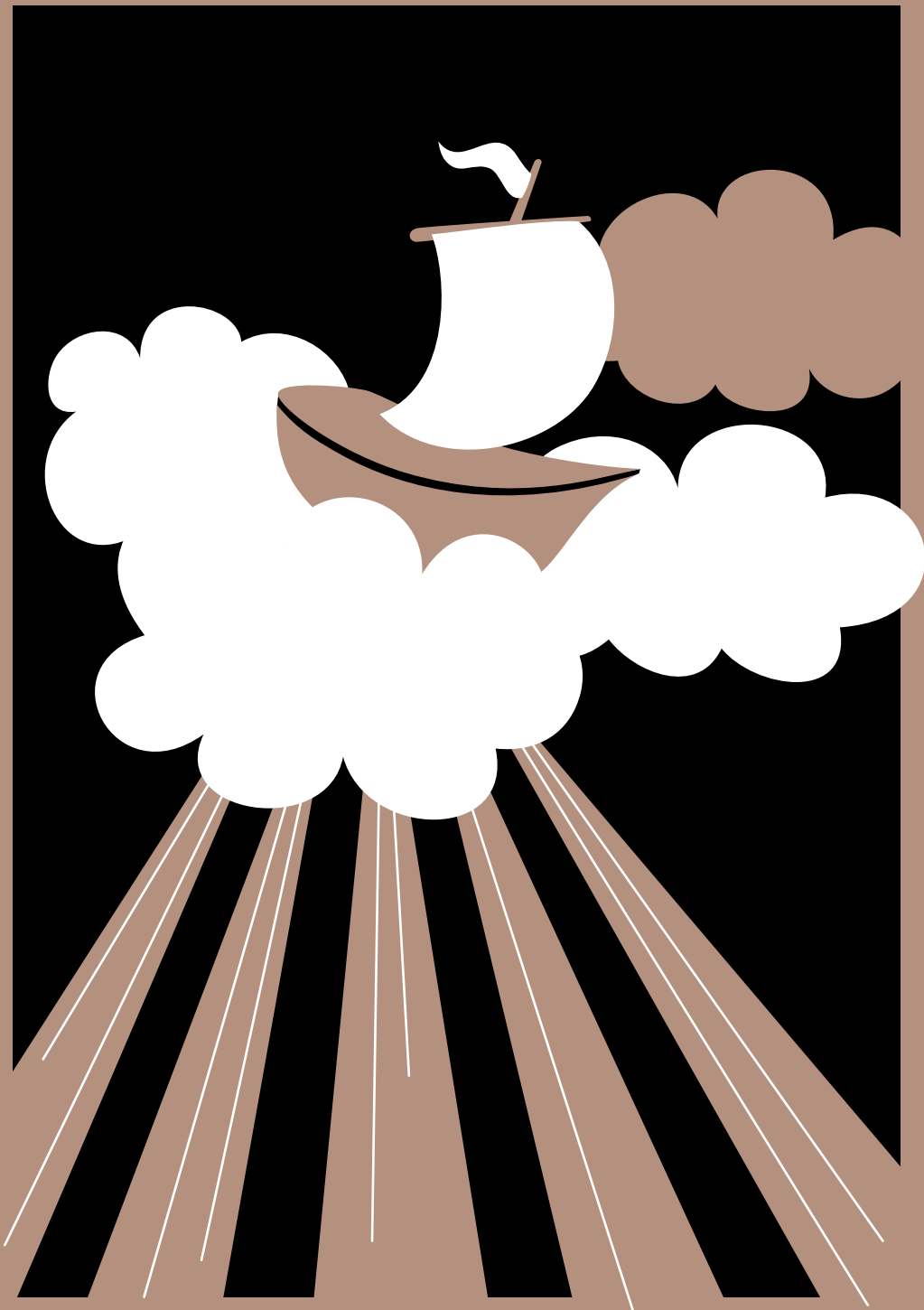

Marie Curie-Sklodovská, Max Planck, Niels Bohr, Werner Heisenberg, Ernst Schrödinger, Albert Einstein a další nepřinesli jen revoluci ve fyzice, ale navždy změnili náš pohled na každodenní realitu. Novinář a matematik Tobias Hürter ve své knize velmi čtivě a plasticky zachycuje vědecké prostředí střední a západní Evropy první poloviny 20. století, v němž se překotným tempem rodily myšlenky, jež jedna po druhé převracely po staletí ustálené znalosti o podstatě hmoty a vedly ke zrodu kvantové mechaniky. Hürter se soustředí na lidskou stránku dnes již slavných vědců a čtenářům přibližuje, za jakých materiálních podmínek a v jakém historickém kontextu tyto revoluční poznatky vznikaly – bylo to před nástupem tzv. velké vědy, kdy s přelomovými objevy přicházeli jednotlivci, intelektuální dobrodruzi, kteří se nezalekli zkoumání idejí, jež se i po sto letech vzpírají naší intuici.

Tobias Hürter

Tobias Hürter, narozený v roce 1972, studoval filozofii a matematiku v Mnichově a v Berkeley. Byl stipendistou Německé výzkumné společnosti (DFG) a pracoval jako redaktor v časopisech *MIT Technology Review* a *Die Zeit*. Od roku 2013 je zástupcem šéfredaktora filozofického časopisu *Hohe Luft*. Žije v Mnichově.

nakladatelství argo

Historická literatura

76–85

Jan Bažant

Jan Bažant (*1950) je profesorem klasické archeologie na FF UK a přednáší i na zahraničních univerzitách. V Ústavu pro klasická studia AV ČR se badatelsky zabývá především antickým výtvarným uměním a jeho recepcí v české kultuře. K tématu publikoval např. monografie *Pražský Belvédér a severská renesance* (2007) či *Božská nahota: Sochy Afrodity od počátku do dneška* (2023).

Kniha vychází s finanční podporou Státního fondu kultury České Republiky

Řecké mýty II.

Ilustrovala Kateřina Boudriot Bažantová

Řecké mýty spoluvytvářely západní kulturu a dodnes ovlivňují způsob, jak myslíme. Běžně říkáme, že někdo má oidipovský komplex, narcistickou poruchu nebo otevřel Pandořinu skříňku. Olympští bozi a řečtí hrdinové jsou stále okolo nás. Maještí bozi Poseidonů stojí na kašnách, hrůzné tváře Medúz chrání důležité stavby, v zahradách nahé Afrodity vystupují z lázně a svalnatí Herkulové zabíjejí nestvůry kyjem. V literárních dílech a divadelních hrách inspirovaných řeckými mýty nacházíme vše, co milujeme – následováníhodné vzory i odstrašující příklady, úvahy o smyslu života, záhady, dobrodružství, intriky, erotiku i humor.

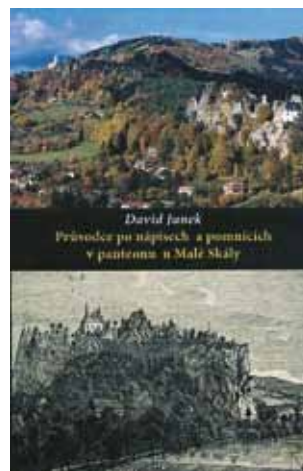
V knize renomovaného odborníka na antickou kulturu, umění a mytologii, prof. Jana Bažanta, rozdělené do dvou svazků, jež zahrnou všechny řecké mýtické příběhy, které se nám dochovaly, vyprávějí o svých osudech nesmrtelní i smrtelní protagonisté. Jakkoli je toto pojetí známých mýtů nové, vychází

důsledně z antických pramenů a jeho cílem je představit čtenářům v úplnosti úžasný svět, v němž lidé žili společně s řeckými bohy. První díl, který vyšel v roce 2025, zahrnoval mýty o vzniku světa, bozích a lidech. Druhý díl obsáhne osudy nejslavnějších řeckých hrdinů (Perseus, Héraklés) a příběhy vyličené v eposech (*Ilias*, *Odyseia*, *eposy o Argonautech* či *Aeneis*). Knihu doprovází seznam literatury i antických pramenů.

Již vyšlo: Řecké mýty I.

Průvodce po nápisech a pomnících v panteonu u Malé Skály

Kniha vychází s finanční podporou Obce Malá Skála a Statutárního města Jablonec nad Nisou.

Kniha vychází z Effenbergerova průvodce (1828) a přibližuje dnešnímu poutníkovi významnou památku romantismu 19. století – skalní panteon a přírodní park Malá Skála, které na svém panství vybudoval Franz Zacharias Römisch v letech 1803 až 1832. Dobově oblíbený anglický park obohacený o vycházky k Jizeři, do pískovcových skal a do zříceniny hradu Vranov byl doplněn dvaadesáti pomníky, mohylami a jeskyněmi s dvěma sty dvaceti nápisy připomínajícími na čtyři stovky významných osobností historie i současnosti. Panteon nemá obdobu nejenom v Čechách, ale ani v Evropě a zaslouží si pozornost. Byl věnován především vlasti – české zemi, ale i přírodě, a je plně prodchnut nastupujícím romantismem.

David Junek

David Junek (* 1961 v Poličce), historik, pracovník Městského muzea v Poličce, věnuje se středověkým městským fortifikacím, lidové architektuře a historickým památkám na Poličsku.

Petr Kaňák

Petr Kaňák (* 1977). Absolvent historie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Zabývá se výzkumem činnosti nacistického okupačního aparátu v letech 1938–1945 a československých bezpečnostních složek v letech 1945–1989. Je spoluautorem publikací *Nepřichází-li práce k Tobě: Různé podoby nucené práce ve studiích a dokumentech* (2003); *S jasným cílem a plnou silou. Nasazení německých policejních složek při rozbití Československa 1938–1939* (2014); *Československá rozvědka a pražské jaro* (2016). V roce 2020 spolu s Janem Vajskebrem vydal v ÚSTR publikaci *Kariéry ve službách nacismu*.

Jiří Piškula

Jiří Piškula (* 1978). Absolvent historie a teologie na Univerzitě Karlově v Praze. Zabýval se dějinami nekatolických církví v Československu a vedle článků k tématu napsal knihy *Dějiny adventismu sedmého dne v Čechách, na Moravě a Slezsku* (2009) a spolu s P. Moréem také *Nejpokročilejší církevní pracovník: Protestantské církve a Josef Lukl Hromádka v letech 1945–1969* (2015). V poslední době se zabývá dějinami Státní bezpečnosti v Československu.

Špion Alfréd Frenzel

Příběh česko-německého 20. století

Příběh špiona Alfréda Frenzela, který vyrůstal v Josefově Dole v Jizerských horách, patří k nejdramatičtějším kapitolám česko-německých vztahů v období studené války. Na pozadí rozdělené Evropy sleduje kniha jeho cestu od neradostného dětství v severních Čechách přes angažmá v sudetoněmecké sociální demokracii, exil ve Velké Británii během druhé světové války a úspěšnou politickou kariéru až po pád, který otřásl politickou scénou Spolkové republiky Německo. Napínavé vyprávění odhaluje svět tajných služeb, ideologií i osobních dilemat a přináší nečekaný pohled na historii studené války v českém a německém kontextu.

Kniha vychází ve spolupráci s Ústavem pro studium totalitních režimů.

Zdroj: ABS, Hlavní správa rozvědky, svazek č. 40972/109U

Poslední dopisy

Ilustrační obrázek

Soubor dopisů Rudolfa Margolia (1913–1952) připravil k vydání jeho syn Ivan jako poctu svému otci, který se v roce 1952 stal obětí justiční vraždy. Rudolf Margolius byl odsouzen ve vykonstruovaném procesu s Rudolfem Slánským, strávil téměř rok ve vězení, odkud směl jednou za měsíc napsat manželce a synovi. Tyto dopisy přináší především svědectví o láskyplném vztahu Rudolfa Margolia k jeho nejbližším, ale v druhém plánu jsou i svědectvím o praktikách tehdejší komunistické moci. Dnes víme, co museli vězni v komunistických vězeních snášet a jak z nich bylo přiznání vynucováno; proto Rudolfovo opakované ujišťování, že mu ve vězení nic neschází a dobře se s ním zachází, stejně jako jeho kající sebeobviňování, působí mimořádně mrazivě.

Již vyšlo:

Škoda, Tatra, Praha za zrcadlem

Ivan Margolius

Ivan Margolius (* 1947) se narodil v Praze, roku 1966 přesídlil do Velké Británie. Vystudoval architekturu, spolupracoval pak mj. s Janem Kaplickým. V Británii publikoval řadu knih šířících povědomí o české moderní kultuře, architektuře a technice.

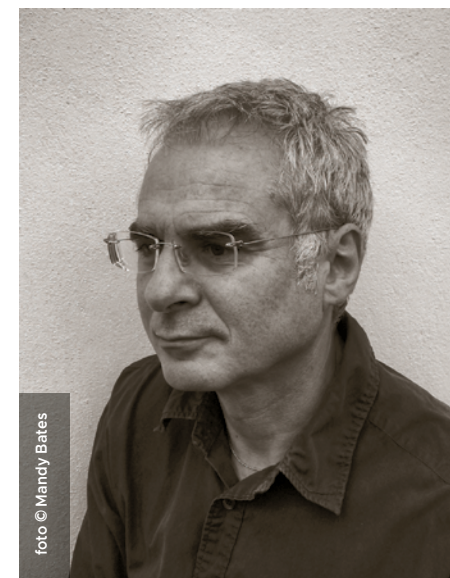

foto © Mandy Bates

Jiří Úlovec

Jiří Úlovec (* 1957) je český archivář a historik, dlouhodobě se věnuje mapování památkových objektů v České republice a je autorem řady encyklopedických publikací na toto téma. Působil ve Státním archivu ČR, v nakladatelství Naše vojsko a Archivní správě Ministerstva ČR (jejímž ředitelem byl v letech 2011–2022).

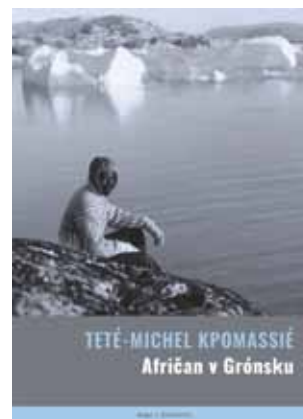
ilustrační obrázek

Zaniklé hrady, zámky a tvrze v Čechách

V novém revidovaném a podstatně rozšířeném vydání této encyklopedické publikace podává autor detailní přehled o stovkách památkových objektů, které byly na celém území někdejšího Československa po roce 1948 bez náhrady srovnány se zemí. Abecední přehled doplňují fotografie, půdorysy a plánky zaniklých lokalit. Mnohé ze zlikvidovaných hradů, zámků a tvrzí hrály v české historii významnou roli a často se jednalo o objekty nevyčísitelné architektonické a umělecké hodnoty (např. Ahníkov, Čachrov, Doupov, Horní Kralovice či Svojkov). Jejich smutný soupis je připomínkou živelné vlny kulturního selhání nejen doby minulé, ale i té naší, protože podobných zaniklých lokalit bohužel přibývá i v současnosti.

Afričan v Grónsku

Přeložila Helena Beguvinová

Autorův až pohádkový životní příběh začíná v Togu, bývalé francouzské kolonii, vklíněné mezi Benin a Ghanu, kde spisovatel v 50. letech 20. století vyrůstal, a končí v Upernaviku, daleko na sever od polárního kruhu, na západním pobřeží Grónska. Když se Kpomassié coby teenager dozvěděl o existenci Grónska – země ledu a zimy –, rozhodl se, že se tam přestěhuje a stane se lovcem. Po osmi letech putování po Africe a Evropě konečně dorazil na arktický ostrov, mezi Inuity strávil několik let a tato životní zkušenost ho zcela změnila. Kpomassiého knihu lze číst jako memoáry i antropologické pozorování porovnávající dvě životní zkušenosti, africkou a arktickou, jež se na první pohled jeví jako zcela odlišné, nakonec však mají mnoho společného.

Tété-Michel Kpomassié

Tété-Michel Kpomassié (* 1941) je cestovatel a spisovatel původem z afrického Toga. Kromě autobiografické knihy *L'Africain du Groenland*, která popisuje jeho cestu na severní ostrov v polovině 60. let., publikoval články a povídky ve francouzském tisku. Žije v Nanterre neda-leko Paříže, ale pravidelně navštěvuje Grónsko i rodné Togo.

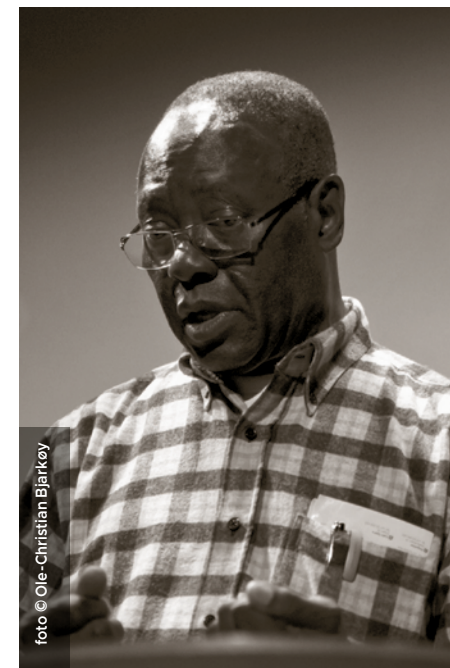

foto © Ole-Christian Bjarkov

Oblak nevědění

Přeložila Klára Petříková

Kniha o meditaci zvaná *Oblak nevědění*, ve kterém je duše sjednocena s Bohem. Středověké pojednání o praktické mystice, jejíž autor hledá samu podstatu boží, Boha, jaký je sám o sobě. Autor, zřejmě anglický venkovský kněz z druhé poloviny 14. století, se svým dílem zařadil po bok takových duchovních velikanů, jako byli mistr Eckhart, Jan z Kříže či Tauler. *Oblak nevědění* si udržel oblibu mezi čtenáři po staletí a vyšel v mnoha překladech. Nové vydání do češtiny připravila Klára Petříková, která text opatřila i úvodní studií a zasvěceným komentářem.

Klára Petříková (* 1981) je anglistka a amerikanistka, překladatelka ze staré a střední angličtiny, badatelsky se zabývá historickým vývojem angličtiny, staroanglickou a středoanglickou literaturou, především vzdělavatelně naučnými spisy určenými převážně ženám-rekluzám. Působí mj. na FHS UK a v Centru pro studium středověku při FF UK v Praze.

Exodus

revoluce starého světa

Přeložila Daniela Orlando

Biblická kniha Exodus obsahuje patrně nejzásadnější příběh, jaký byl kdy vyprávěn. Ve skutečnosti však líčení ran seslaných shůry či rozestoupení se moře zastihují pravý význam tohoto příběhu. Vyprávění o Mojžíšovi vyvádějícím zotročené děti Izraele ze zajetí, aby se z nich stal vyvolený lid, podle Assmanna reprezentuje zcela nové náboženství. *Exodus* zároveň vrhá nové světlo na mnohé starověké texty a ukazuje, jak zásadně druhá kniha Mojžíšova ovlivnila monoteistické chápání víry i samotnou náboženskou praxi. Assmann ve své působivé knize na základě vyprávění o odchodu z Egypta analyzuje celou řadu společensky významných fenoménů: zotročení a spása, víra a pochyby, správné uctívání Boha a modlářství, věrnost a zrada. Za základní ideu smlouvy mezi Bohem a vyvoleným lidem považuje boží nařízení dodržovat zákon, což ve svém důsledku vedlo ke zpochybnění starověkých představ o lidském vztahu k nadpřirozenu.

Jan Assmann

Jan Assmann (1938–2024) byl významný německý religionista a egyptolog, který působil na univerzitě v Heidelbergu. Proslavil se jak svými pracemi o starověkých civilizacích, z nichž mnohé byly vydány i česky: například *Egypt ve světle teorie kultury* (1998) či *Panství a spása. Politická teologie ve starověkém Egyptě, Izraeli a Evropě*. (2012), tak studiemí o podobách historické a kolektivní paměti: *Kultura a paměť. Písmo, vzpomínka a politická identita rozvinutých kulturách starověku*. (2001).

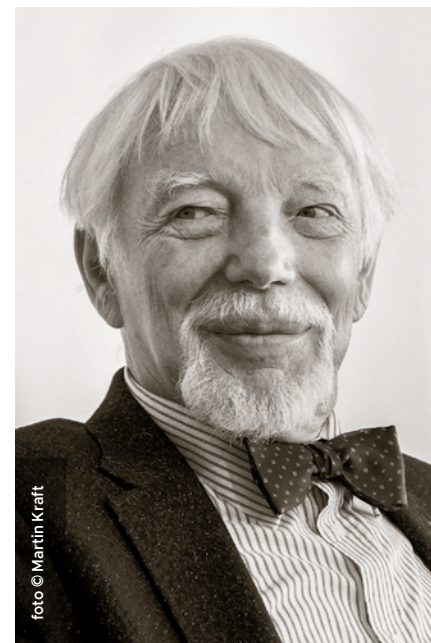

foto © Martin Kraň

Heike B. Görtemakerová

Heike B. Görtemakerová (* 1964) je německá historička, která vystudovala dějiny na univerzitách v Bonnu, Berlíně a Bloomingtonu. Prozatím se proslavila svými pracemi o německé novinářce a publicistce Margret Boveri (2005) a především biografií *Eva Braunová: Můj život s Hitlerem* (2010). Zároveň je autorkou několika filmových dokumentů o Německu 20. století.

Hitlerův dvůr

Vnitřní kruh v dobách třetí říše (a poté)

Přeložili Zuzana Soukupová a Václav Soukup

Kniha *Hitlerův dvůr* představuje v německé historiografii jedinečný pokus o analýzu okruhu osob, jež se od 20. let 20. století do roku 1945 pohybovaly v Hitlerově bezprostřední blízkosti. Její autorka zkoumá, jak postoje těchto lidí ovlivňovaly nejen Hitlerův život, ale i veškeré politické a mocenské jednání ve třetí říši. Spolu s tím rozkrývá, jak se vnitřní kruh během let dvou desetiletí měnil, jak se Hitler od osob, jež ve 20. letech finančně podporovaly jeho politický vzestup a v roce 1933 mu umožnily uchopení moci, postupem doby distancoval, aniž je však fyzicky likvidoval. Z psychologického hlediska autorka rovněž analyzuje vliv vnitřního kruhu na Hitlerovu osobnost. Existenci vnitřního kruhu a jeho dobové významy odhaluje na základě širokého spektra egodokumentů: deníkových záznamů, korespondence a fotografií. Odkrývá tím svět, jenž byl ve 30. letech skryt německé veřejnosti. Vedle nekritických obdivovatelů a obdivovatelek Adolfa Hitlera se autorka zaměřuje rovněž na osoby, jež se pokoušely (úspěšně i neúspěšně) z vnitřního kruhu vystoupit.

Nebezpečná blízkost

Udavačství a retribuční soudnictví v českých zemích v letech 1938–1947

Kniha *Nebezpečná blízkost* je pozoruhodným pokusem o analýzu chování a jednání nezanedbatelné části české společnosti v období Protektorátu Čechy a Morava. Jako svůj hlavní zdroj informací si autor zvolil retribuční soudnictví, tzn. právní postih v letech 1946–1947 těch obyvatel Čech a Moravy, kteří se v době okupace dopustili nejrůznějších forem udavačství. Prostřednictvím stovek soudních protokolů detailně zkoumá motivace (strach, obavy, snaha o osobní obohacení, zášť, nenávisť) udavačů, jejichž činy ve svých důsledcích dalekosáhle poznamenaly rodinné, sousedské i přátelské vztahy v uzavřeném světě lokálních společenství. Spolu s tím ale Mrňka prostřednictvím udavačství rovněž analyzuje dobové reflexe a prožívání války ve světě nižších sociálních vrstev. Druhou, neméně závažnou rovinnou jeho knihy reprezentuje zamyšlení se nad podobou retribučního soudnictví, jehož nejvýraznějším projevem bylo ukládání velmi tvrdých trestů, jež se svou přísností vyrovnávaly nacistickému soudnictví (a někdy ho dokonce překračovaly). Kniha *Nebezpečná blízkost* tak v mnoha ohledech ozřejmuje prozatím spíše neznámou podobu života mnoha obyčejných mužů a žen v Čechách a na Moravě v mezních historických i lidských okamžicích.

Kniha vychází s podporou Německého historického ústavu ve Varšavě

Jaromír Mrňka

Jaromír Mrňka (* 1988) je český historik, který přednáší na Fakultě humanitních studií UK a působí v Německém historickém ústavu ve Varšavě. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří monografie *Svéhlavá periferie. Každodennost diktatury KSČ na příkladu Šumperska a Zábřezska v letech 1945–1960* (2015) a *Limity lidskosti. Politika a sociální praxe kolektivního násilí v českých zemích 1944–1946* (2019).

ABECEDNÍ SEZNAM AUTORŮ

Aaronovitch Ben	45	Martinová Madeline	17
Assmann Jan	83	Matásková Eva	55
Baldýnský Tomáš	48	Michlová Marie	25
Bažant Jan	76	Mikoláš Robert	64
Beagle Peter S.	42	Moore Alan	39
Blažek Jan	48	Mrňka Jaromír	85
Burroughs William S.	15	Mytting Lars	9
Carey Edward	18	Onufer Petr	6
Carroll Lewis	22	Ótani Akira	35
Coelho Paulo	23	Oyeyemi Helen	20
Colganová Jenny	34	Parrique Timothée	70
Conway Ed	68	Pavljuk Ilarion	10
Čepa Martin	56	Piškula Jiří	78
Davis Miles	63	Rauma Iida	19
Dawkins Richard	66, 67	Sagitarus Petr	36
Doležalová Marie	54	Sel Marcel	16
Dunajová Miloslava	37	Schneiderhanová Caitlin	58
Fischer Richard jr.	47	Storey Kate	31
Fukačová Michaela	29	Šťastná Barbora	48
Furuja Usamaru	52	Štoflová Danka	32
Görtemakerová Heike B.	84	Thompson Derek	71
Grant Rob	38	Tolkien J. R. R.	21
Hanus Ondřej	30	Troupe Quincy	63
Heatherington Emma	33	Úlovec Jiří	80
Heller Peter	41	Vácha Dalibor	28
Hilský Martin	6	Vácha Dalibor	48, 50
Horáčková Alice	48	Vávrová Lada	26
Hürter Tobias	73	Viktora Zdeněk	27
Jodorowsky Alejandro	49	Vrba Michal	24
July Miranda	12	Walliams David	59
Junek David	77	Weisman Alan	72
Kamen Jiří	8	Will Clifford Martin	69
Kaňák Petr	78	Würger Takis	11
Klein Ezra	71	Yunes Nicolás	69
Kleist Reinhard	46	Zámečníček Karel	62
Konáš Jaroslav	44	Zelazny Roger	40
Kpomassié Tété-Michel	81		
Krasznahorkai László	13		
Krejčík Přemysl	43		
Larcenet Manu	53		
Lerner Ben	14		
Malijevský Igor	65		
Manara Milo	51		
Marcinkevičius Marius	57		
Margolius Ivan	79		

ABECEDNÍ SEZNAM PŘEKLADATELŮ A ILUSTRÁTORŮ

Beguivinová Helena	81	Prokop Ondřej	68
Boucq François	49	Rauvolf Josef	15
Boudriot Bažantová Kateřina	76	Rauvolf Josef	63
Císař Jaroslav	22	Rážová Nicole	16
Čupová Kateřina	48	Snellig Alena	18
Dvořáková Jiřina	10	Soukup Václav	84
Eliáš Petr	41	Soukupová Zuzana	84
Fantys Petr	14	Stopka Adéla	40
Fischer Richard	48	Stower Adam	59
Fischer Richard jr.	47	Stránský Pavel	73
Furuja Usamaru	52	Šeblová Julie	54
Hanuš Jiří	17	Škultéty Michaela	11
Hanušová Jitka	19	Tomeček Marek	71
Chyl Maja	48	Tschorn Robert	38
Itagaki Lina	57	Volhejnová Veronika	59
Janiš Viktor	42	Vrba František	21
Janssonová Tove	21, 22	Vrbová Jarka	9
Jařab Daniel	70	Zahálka Michal	53
Johnová Lucie	33	Zahradníková Hana	20
Kaiser Petr	72	Zítka Radovan	40
Kiene Teresa	48	Žáček Milan	45
Klíma Jan	73		
Klimentová Eva	31		
Kocián Michal	50		
Kolmanová Simona	13		
Kopský Vojtěch	67		
Křesťanová Dominika	58		
Kurinec Ján	48		
Kurinec Ján	56		
Larcenet Manu	53		
Levora Jan	35		
Lidmilová Pavla	23		
Manara Milo	51		
Marková Michala	12		
Matásková Eva	55		
Mikeš Vítězslav	57		
Moebius	23		
Orlando Daniela	83		
Pecháček Pavel	66		
Pěncíková Magda	34		
Petříková Klára	82		
Podaný Richard	39		
Podaný Richard	40		
Podolský Jiří	69		
Pokorná Alena	46		

ARGO, spol. s r. o.
Milíčova 13, 130 00 Praha 3

☎ **222 781 601**
✉ **argo@argo.cz**
🌐 **www.argo.cz**

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☎ 222 781 361
✉ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☎ 226 519 376
✉ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
beletrie, italská literatura
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčnik
edice Argomiks a Bibliofilie
☎ 222 783 513
✉ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašínová
beletrie, španělská literatura, dotace
☎ 273 132 173
✉ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☎ 273 132 176
✉ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☎ 222 781 597
✉ martin.nodl@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☎ 273 132 174
✉ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☎ 222 780 184
✉ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☎ 273 132 177
✉ alena.pokorna@argo.cz

Markéta Šnoblová Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky a legendy,
Rodičovství
☎ 222 780 190
✉ marketa.snoblova@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
✉ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
beletrie, frankofonní literatura
☎ 222 782 265
✉ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☎ 222 783 514
✉ milos.urban@argo.cz

Oldřich Vágr
edice Crossover
✉ oldrich.vagner@argo.cz

Redakce technická

Milan Dorazil
☎ 222 782 260
✉ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková
☎ 222 781 608
✉ sasa.svolikova@argo.cz

Daniela Danielová
☎ 222 781 608
✉ daniela.danielova@argo.cz

Redakce výtvarná

Saša Švolíková
☎ 222 781 608
✉ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace

Zdenka Křikavová
☎ 222 781 601, 733 650 762
✉ zdena.krikavova@argo.cz

Karolína Grofová
☎ 222 781 601, 736 743 749
✉ karolina.grofova@argo.cz

Ulrika Horáková
☎ 222 783 513, 724 182 323
✉ ulrika.horakova@argo.cz

Jan Křikava
grafik
☎ 773 133 623
✉ jan.krikava@argo.cz

Jakub Gelnar
sociální sítě
✉ jakub.gelnar@argo.cz

Odbyt

Pavel Krummer
☎ 222 783 512
✉ pavel.krummer@argo.cz

Zahraniční práva

Veronika Chaloupková
prodej práv
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová
nákup práv
☎ 222 782 262
✉ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení

Jana Kühnlová
☎ 222 782 147
✉ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová
☎ 222 780 191
✉ marie.bardisalova@argo.cz

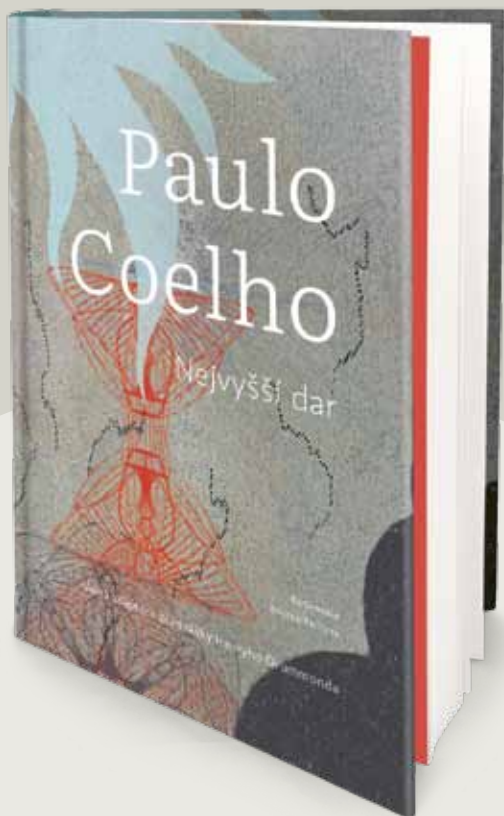
Distribuce

KOSMAS
Za Halami 877, 252 62 Horoměřice
☎ 226 519 400
✉ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

Nakladatelství Argo

Milíčova 13
130 00 Praha 3
www.argo.cz

Ilustrace na obálce © Jan Augusta, 2026
Grafická úprava © Jan Augusta, 2026

Paulo Coelho

ilustrace
Andrea Tachezy

